

SOLLIA

THE
HERALD
JACKSON, MI

MAY/JUNE
2011

VOL.
LXXVI,
Nos. 5-6

Ascension of Our Lord Jesus Christ

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Second Annual Meeting of Assembly of Canonical Orthodox Bishops</i>	3, 10-11, 15
<i>Hospice & Palliative Care in Ethiopia,</i> Rev. Deacon Laike Misikir	4-5, 8, 9
<i>Making a Firm and Conscious Commitment to Christ,</i> Hieromonk Calinic (Berger)	6, 15
<i>Christ — Our Restoration from Brokenness,</i> Psa. Janene Wey	7, 8
<i>Hierarchal Schedule</i>	9
<i>Broken, Like Bread, We Feed the People,</i> Fr. David Kirk	12, 13
<i>Clergy Changes</i>	13
<i>Finer than Refined Gold,</i> V. Rev. Dr. Remus Grama	14, 15
<i>Financial Report</i>	16
<i>Solia Financial Report</i>	16

Romanian Section

<i>Vizita Pastorală a Prea Sfințitului Episcop Vicar Irineu în California cu Ocazia Sfințelor Paști 2011,</i> Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu	17, 20
<i>Cuvânt de Suflet, Mai - Iunie 2011, Sus Să Avem Inimile!, + IRINEU, Episcop Vicar</i>	18-19
<i>Recenzie, Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu, Literatura Creștină Medievală, Bizantină și Apuseană (749-1453), Preot Dr. Nicolae Stoleru</i>	20
<i>Răspundem Cititorilor, Pr. Dr. Dumitru Ichim</i>	21
<i>Este Îngăduit Creștinilor Adevărați să Creadă în Superstiții?, Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula</i>	22-24

COVER: The Ascension of Our Lord Jesus Christ (Luke 24:51; Acts 1:9-11) is commemorated by the Church forty days after the Resurrection of Christ [this year the Ascension fell on June 2]. The icon on the cover is courtesy of ArchangelsBooks.com which offers hand-painted icons for purchase.

EPISCOPATE CONGRESS - 2011

September 29 - October 1, 2011

Thursday, September 29: Clergy Conference at St Mary Church, Chicago IL

Friday, September 30: Congress Meetings at Holiday Inn Chicago - North Shore

Saturday, October 1: Hierarchal Divine Liturgy & Banquet at St Mary Church, Chicago, IL

Church: St Mary Church, 4225 N Central, Chicago IL 60634 - (773) 736-1153

Hotel: Holiday Inn Chicago - North Shore, 5300 W Touhy, Skokie IL 60077. **DEADLINE** for reservations: **SEPTEMBER 7, 2011**. Call 866-750-3369 or 847-679-8900. Ask for Group Name: **ROEA 2011 Congress** or Group Code: **R9C**. Or, go to www.hiskokie.com and type in the Group Code: **R9C**. **Rates:** \$109 + 9.5% tax per room per night.

Transportation: No shuttle service is available from O'Hare International (ORD) or Midway (MDW) airports. Delegates must arrange their own transportation via rented car, train, subway or cab. Hotel location: <http://www.hiskokie.com/location.php>.

A full schedule will be published as the event nears; however, according to last year's schedule, the Clergy Conference will begin on September 29 at 9 am; Registration for the Congress will begin at 8 am with Meetings to start at 9 am on September 30; and, Divine Liturgy will begin at 9 am on October 1.

SECOND ANNUAL MEETING OF THE ASSEMBLY OF CANONICAL ORTHODOX BISHOPS OF NORTH AND CENTRAL AMERICA

Issued from Chicago, IL on 27 May 2011 by the Secretariat of the Assembly

From May 25-27, the second annual Assembly of Canonical Orthodox Bishops of North and Central America gathered for its meeting at the Chicago O'Hare Hilton. There was a total of 45 bishops in attendance. In addition, nearly all of the members were present at the Assembly: the Ecumenical Patriarchate, including the Greek Orthodox Archdiocese, the Ukrainian Orthodox Church, and the Albanian Orthodox Diocese; the Antiochian Orthodox Archdiocese; the Patriarchate of Moscow, including the Russian Orthodox Church in the USA and the Russian Orthodox Church Outside of Russia; the Romanian Orthodox Archdiocese of the Americas; the Bulgarian Eastern Orthodox Church; and the Orthodox Church in America. Not represented were the American Carpatho-Russian Diocese, as they currently have no bishop, owing to the recent repose of Metropolitan Nicholas; the Georgian Orthodox Church, whose bishop resides in Georgia; most of the bishops of Canada and Mexico, as the Canadian bishops anticipate their own assembly, as do those of Mexico and Central America who have requested to join the Assembly of South America. The Bishops of the Serbian Orthodox Church were detained by the business of their Synod in Belgrade, which was in session at the same time, and by delays in travel caused by the volcanic ash over Europe, and so were not able to attend.

The meetings convened on Wednesday morning
SOLIA MAY/JUNE 2011

with an opening prayer by His Eminence Archbishop Demetrios, the chairman of the Assembly. He asked the Secretary, Bishop Basil, to read to the Assembly a letter from the Patriarch of Serbia, Irinej, extending his blessings, support, and fraternal best wishes for the work of the Assembly in North America and asking the Assembly's understanding of his need to ask the Serbian bishops to remain in Belgrade for the work of their synod.

Both the agenda for this meeting and the minutes of the last Assembly, held in May 2010, were unanimously approved. The Chairman then delivered his address to the Assembly, in which he remembered the three member bishops who had fallen asleep in the Lord since the last Assembly: Metropolitan Christopher, Metropolitan Nicholas, and Metropolitan Epiphanius. He welcomed also the new members: Bishop John of Caracas, who was appointed by ROCOR to oversee its Old Believer parishes in the USA, and Bishop Matthias of the OCA, who was consecrated shortly after Pascha of this year. He noted also the retirement of Metropolitan John of Winnipeg, the head of the Ukrainian Church in Canada and the election of his successor, Metropolitan Yuri.

At the conclusion of his address the Chairman invited the first Vice-Chairman, Metropolitan Philip, and the second Vice-Chairman, Archbishop Justinian, to address the Assembly. Both hierarchs stressed the need for increased cooperation among all the bishops

Cont. on page 10

Join Fellow Orthodox Christians in Providing HOSPICE & PALLIATIVE CARE IN ETHIOPIA

By Rev. Deacon Laike Misikir

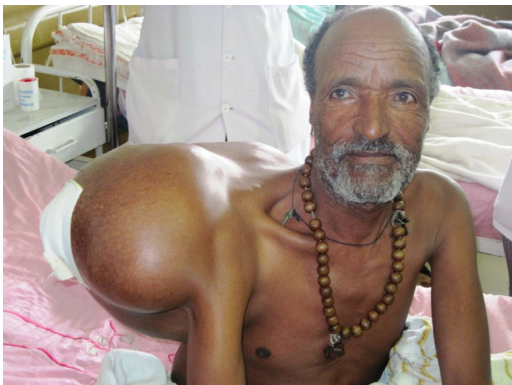
In February of 2011, a team of three doctors from Michigan, Dr. Karen Ogle, Dr. Jane Carnahan Hinshaw, and Dr. Dan Hinshaw, went to Ethiopia to provide practical, hands-on training in hospice and palliative care. For two weeks, they taught a group of nurses, doctors, and other health care providers in the classroom, at the bedside in St. Paul Federal Hospital and also at Hospice Ethiopia. The goal was to train the dedicated Ethiopian medical team in the treatment of pain and symptom management in advanced illnesses, primarily cancer and HIV/AIDS. Sr. Tsigereda and nurse Ephrem from Hospice Ethiopia also participated in the training. The following excerpt from their diary shows the depth of human suffering that needs our continued support. (If you would like to read the full 22 pages of their report, please let me know by e-mail, and I will send it to you – see contact information at the end of this article).

In the doctors' own words:

“Almaz is a 48 year old woman from Addis Ababa with widespread metastases from rectal cancer. Her lungs were so full of cancer that she was fighting for breath and was felt to be completely dependent on oxygen (thus confined to the hospital) for the rest of her short life. She also had a colostomy after surgery. The colostomy opening was covered with an old plastic bag and adhesive tape, as the hospital does not have adequate colostomy supplies (we found a company willing to donate, but the country charges such high duty that we need to deal with the red tape before being able to bring some colostomy bags here). After introducing morphine and steroids, she was successfully weaned from dependence on oxygen and the pain and breathlessness were controlled. Her remarkable “before and after” photos show a woman in agony and unable to look up who was transformed into a woman with a relaxed

face and smile (plus she wanted me to wait until she could fix her hair – a very good sign)! She was discharged to Hospice Ethiopia where she got excellent care addressing her “total pain” (physical, psychological, social, and spiritual components of pain). We were able to see her later in the week at Hospice Ethiopia where she was settling in nicely. She also received additional relief from a fan blowing on her face which decreased the breathlessness (probably via the trigeminal nerve). It was such a joy to see her walking with a cane to socialize with the other women at the hospice! She chose to stay at Hospice Ethiopia with her symptoms well controlled until her death, but her family visited often.”

“Belete is a 60 year old farmer with a 2 year history of a growth on his right shoulder now the size of a basketball. It is likely a liposarcoma which invaded his scapula and humeral head. He was operated just prior to us leaving the country and was doing well after surgery with good pain control. He is a good example of how late in the course of illness most patients present for medical care.”

*“**Laway** is a heart-breaking 28 year old single woman who was working as a domestic in Addis Ababa but came from the countryside with no family. She has severe heart and lung damage from rheumatic heart disease. She has been alone in the hospital due to oxygen dependence for 6 months. Her photo is that of fear and intense suffering. Though she is near death, we are trying to work with low dose morphine to ease her pain and breathlessness. Patients here are dependent upon family to do their nursing care on the 6 bed crowded wards. The nurses are overwhelmed with up to 50 patients so can only pass scheduled meds. Since this*

young lady does not have family, another patient’s family in the room has taken pity on her and tries to help her some. We are trying to get her to Hospice Ethiopia if we can address her need for oxygen (generally not available in this country outside of the hospital setting). She desperately needs a family, and the team at Hospice Ethiopia is a great big loving family which is eager to have her join them (the photo at right shows Sister Tsigereda and nurse Ephrem working with her at St. Paul Hospital).”

*“**Leila** is a 38 year old married woman with 3 kids between 8 and 14 years of age. She had a mastectomy for breast cancer 2 weeks prior to our arrival, then a skin graft to close the wound. She had acute wound pain as well as neuropathic (nerve damage) pain radiating down her arm. We started her on morphine, and she had a great response. So, we can keep her comfortable, but with stage 4 disease, the illness will take her life (as with so many others who come to care so late).”*

*“**Dagmawit** is a 27 year old single woman we visited on a home visit with the Hospice Ethiopia team. She was diagnosed with HIV and vulvar carcinoma then referred to Hospice Ethiopia 1 year ago, unable to get out of bed. Her pain and symptoms have gradually improved to where she is now able to be up around her home with some quality back in her life. She illustrated the concept of total pain to our trainees as Dr. Girma, the Ethiopian psychiatrist in our group, interviewed her. Her physical discomfort is quite well controlled with medications. She has been very discouraged with her severe illness but does not have clinical depression. She has wonderful social support living with family and having many friends come to visit. She is strong in her Orthodox faith, and the priest comes to visit her. We hope that we will reduce her suffering further with some care suggestions we made, but her cancer will eventually take her life even though the HIV has stabilized on medications.”*

*“**Wessen** is a 28 year old woman who has already had a lifetime of suffering. Her husband and 3 kids died of AIDS. A second husband divorced her when she became ill with AIDS (or RVI - retroviral infection as they prefer to call it with less stigma) and Kaposi Sarcoma of the perineal area. When we first met her at Hospice Ethiopia, she was on some morphine but still moaning with pain. She appeared very depressed and was not socializing with the other women. We increased her morphine and suggested ways to help with her lesions. It was a joy to see her smiling and comfortable. She was able to walk around the hospice compound and join in the social life. She will continue her chemotherapy at Black Lion Hospital intermittently with a possible cure of the Kaposi Sarcoma.”*

Cont. on page 8

MAKING A FIRM AND CONSCIOUS COMMITMENT TO CHRIST

by
Hieromonk Calinic (Berger)

Because Orthodox Christianity is a faith which strives to live an unadulterated Apostolic Tradition in its fullness, it is a faith that calls for total dedication. Christ Himself is the one who set such a standard of dedication for those who wish to be His disciples (e.g. Lk 9:23). To be an Orthodox Christian takes a **conscious decision**, a **firm commitment**, and an **unwavering determination** to live the faith and follow Christ under any and all circumstances. It is to put God first and foremost in every decision, both small and great (Lk 16:10), both daily and once-in-a-lifetime. This is especially needed in today's world. Nothing else will open to us the power of the Holy Spirit made available by our Lord. If the Church today is lacking in spiritual gifts, it is because it is lacking in believers who have made a real commitment to carry their crosses and follow Christ, living the Orthodox Faith in a conscious, committed and serious manner.

What does this mean, and how should we begin?

The first step is to **make the decision** and not to delay. The disciples followed Christ "immediately." The ones who asked Him for a delay, even for good cause, were simply called again with the words "Follow Me" (Mt 8:21-22). Nothing is so urgent or so important than for us to begin following Christ now, today. St. Paul bids us to act "while it is yet today" (Heb 3:15), putting nothing off for tomorrow. "Banish the demon of delay," as an old monastic saying puts it.

This decision to make Christ the all-encompassing Lord of our lives must be brought before the Lord, in prayer, in a way unknown to others. "Pray to your Father in secret" (Mt 6:6). That is, putting God first and **living out our Orthodoxy begins at home**. Here is where the "Liturgy of the Heart" is given a foundation through: consistent daily prayer; deep daily meditation on God's words in the Holy Scriptures (for how can we follow the Lord if we do not know Him?); and keeping the fasting days and calendar commemorations. The daily Scripture readings and the *Prologue from Ochrid* are a great aid here. Prayer must be with a book – that ensures that we are doing nothing else at that time given to God. Prayer must start the day from our waking moment, even if a short, "Lord, help me through this day." We cannot make up our own fasting rules, or give a thousand excuses why keeping the

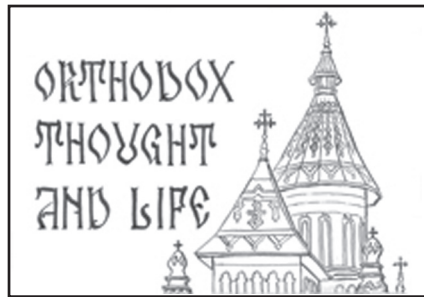
fasts, a prayer rule or daily readings is too difficult. The result of such an attitude, which the Fathers call "self-will," is that we *never* grow spiritually or intellectually. Orthodoxy is a struggle and is meant to be so, for without such a struggle we do not advance, we do not draw closer to Christ.

Secondly, we must make a **firm commitment**. When asked why the Christian faith was waning in his day, St. Seraphim of Sarov replied, "one thing is lacking today – a firm resolve." This means that once we make our decision to follow Christ fully, we do not let it peter away. It must be renewed, weekly, even daily. A great aid here is regular confession and Holy Communion. Not just Holy Communion, but Confession is needed, as an accounting, an objective self-assessment, through which our Lord unchains us from attitudes and behaviors which weigh down our souls. One sweeps the house when it is a bit dusty, not just when it is a total mess. The result is a good and orderly spirit, a peaceful heart and a good attitude.

A firm commitment involves consistency. St. Theophan the Recluse has written that **consistency is the key to the spiritual life**. One need not have a long prayer rule, but whatever the prayer rule is, it must be fulfilled unshakably. This more than anything manifests a firm commitment, which changes – bit by bit, imperceptively – the stability and fortitude of the soul. The soul becomes slowly the master of the whole person. Often this is not easy: "the Kingdom of Heaven suffers violence, and the violent take it by force" (Mt 11:12). Our Lord of course is not talking about actions towards others, but doing "violence" towards our own laziness, procrastination, etc., by forcing ourselves to say our prayers, do our spiritual reading, etc., no matter what.

Thirdly, to be Orthodox today requires **unwavering determination**. There will be much in the path of life that is difficult, distracting, draining. Our decision to follow Christ will be tested. Some trials are external (things that happen beyond our control), some are internal (of our own doing). The latter are often more frustrating than the former. If we fall, we must get right back up. Often, putting Christ first in our lives is tested by a simple choice, such as attending the Divine Liturgy, or another event instead. None of

Cont. on page 15

CHRIST — OUR RESTORATION FROM BROKENNESS

by
Psa. Janene Wey

We human beings are broken. In the fall, man's intimate communion with God — that for which he was created — was damaged, and His image implanted in Adam was marred by Adam's act of disobedience. In Adam's partaking of the fruit of the Tree of Knowledge of Good and Evil, he attempted to become a god on his own, without God who is the source of Life and communion. The awful consequence was that Adam's communion with Life and his integration as a person created for communion was fractured, broken and damaged beyond his own ability to restore. Moreover, not only was this communion with God damaged, but Adam himself became broken — disintegrated between mind and heart — and his communion with Eve and all of creation was also disintegrated. We have inherited that brokenness, that lack of integration; we have lost that oneness, with God and with one another. God alone has that power to restore it, and He has done it through Christ Jesus.

In taking on our humanity and subjecting it to death, Christ has broken its power over us. He has broken our brokenness. He has reintegrated us and brought us back to communion with Himself and with each other.

While Christ's victory over brokenness is the Good News, once and for all, for each of us, we all still struggle daily to work in concert with Him to perfectly reflect once again His image restored, that restoration of perfect communion with God and with each other ... and it is not an easy task.

This is a challenge of the spiritual life: we must recognize our brokenness to heal it.

Often, we see our own brokenness clearly. I see that I am broken, and yet perhaps I cannot even comprehend all of the ways my brokenness manifests itself ... through my words, through my actions, through all of the ways in which I interact with those around me. My pride has become so great and my sense of self-protection so strong, that I don't even realize how highly developed they have become in attempting to

shield me from the brokenness of others; they have disguised themselves to the point that I do not recognize that they are manifestations of my brokenness. So many times, my interactions with others arise out of my brokenness; and, I hurt or mistreat or offend my brother without knowing it. When this happens, I always pray that they will recognize that my actions are borne out of this brokenness and certainly not intentional, and that they will forgive me and not despise or reject me, nor even think less of me ... but do I remember always in my actions to give the same grace to others? When I am offended or hurt by another,

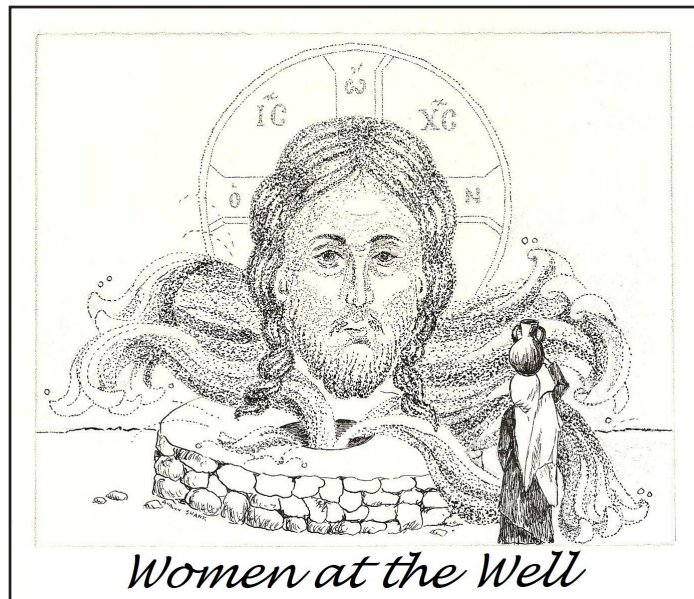
do I remember that they too are broken, disintegrated, perhaps beyond their ability to comprehend, and are in need of grace and forgiveness every bit as much as I am in need of grace and forgiveness from God? Sadly, I must confess, I do not; on the contrary, I am quick to take offense, grow angry at another for a perceived unkind word or unjust action. Here, my pride and self protection assure me with sweet inner words that I do not deserve this sort of behavior directed at me, and I must do all in my power to make sure that it

will never happen again — either by my unloving response or my rejection of them.

Of course, the Church calls us to something different: to recognize how brokenness affects each of us, individually and collectively, and with humility to forgive all, asking Christ to heal our brokenness. Brokenness must be recognized, yes; but it can only be healed by Christ.

For this, the Church gives us confession and Holy Communion. In confession, we come forward with our actions and interactions with one another, which spring from our brokenness, known and unknown, and are not borne out of our desire for communion with one another and with God. And in Holy Communion, we have a foretaste of a relationship with God with no brokenness, in Christ. The two go to-

Cont. on page 8

Hospice ...

Cont. from page 5

Hospice Ethiopia under the guidance of the founder and senior nurse, Sister Tsigereda, continues its excellent work in Addis Ababa, taking care of patients in their own homes and now also at the new Hospice Center with its 10 beds.

On Thursdays, they have a daycare for some of the home hospice patients who come join the hospice center patients to socialize, have lunch together (seen in the above pictures are doctors Karen and Jane attending the coffee ceremony), and also have group therapy with a psychiatric nurse. They do some handicrafts together such as spinning cotton and making jewelry. With the money from your past generous support, **Nahom Wolde**, program assistant and clinical helper with social work background, has been hired. This has enabled Sister Tsigereda to focus more on the immediate medical needs of the patients and expand her outreach to a larger number of patients both at Hospice Ethiopia and in hospitals. She has an excellent nurse named Ephrem who has joined her to obtain the certification as a clinical health officer, enabling them to write prescriptions. They have another nurse named Walle who assists, as well as numerous volunteers.

Your continued support will financially benefit the ongoing staffing and important programs at Hospice Ethiopia, making it possible to provide better quality care. Your prayers for the success of Hospice Ethiopia and the new palliative care team at St. Paul Hospital are very much appreciated. In late August 2011, a team of medical doctors (Dan, Karen, and Judy) will return to Ethiopia to continue this important work. On behalf of the many beneficiaries of this philanthropic work, I once again appeal to you for your continued support.

Please consider helping suffering Ethiopians like Almaz, Belete, Laway, Leile, Dagmawit, Wessen, and many others by pledging any amount of financial support you feel is appropriate. Even small amounts can make a big difference.

Cont. on page 9

Christ - Our Restoration

Cont. from page 7

gether: how is it that I can approach the cup of Holy Communion and implore God to remember me, have mercy on me, restore communion with me, if I have not made an effort to come forward with my brokenness, and extend the same love and desire for communion to my brother who suffers from the same

brokenness that I suffer from?

The final human brokenness, from Adam to all men, is death, and this is what Christ conquered. It is the heart of the Gospel. He gives an all-encompassing healing from brokenness.

It starts with the simple axiom: "Do unto others as you would have them do unto you," and ends with life from the tomb.

Hospice ... *Cont. from page 8*

Below are some of the ongoing expenses to give you an idea of how far your money will go to directly benefit Hospice Ethiopia Patients:

- \$310/month - current Hospice Center rent
- \$400/month - fuel expense
- \$ 75/month - office assistant
- \$ 50/month - community mobilizer
- \$ 50/month - caregiver
- \$ 3/day - accommodation cost of 1 patient
- \$ 25/month - single patient food
- \$ 17/month - single patient in-house support

Pledge Form

Name: _____
Street: _____
City: _____
State: _____ Zip Code _____
E-mail address: _____
Telephone _____
Pledge amount: \$ _____ / (month or year)
One time gift: \$ _____

I am interested in the full 22 page report: ____
Please send this and other information to my friends
or relatives who are interested in helping:
Provide names and contact information.

Please make checks or money orders payable to
Friends of Hospice Africa and mail to:
Dn. Laike Misikir
5972 Rollingwood Drive, Ann Arbor MI 48103
Phone: 248-505-7067
Email: laikemariam@yahoo.com

Deacon Laike Misikir is the Deacon of St. Raphael of Brooklyn Church, Detroit, Michigan, a parish of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

HIERARCHAL SCHEDULE

March 30 – May 9, 2011

March 30 – April 14. Florida. April 2-3: Miramar, FL. Holy Trinity. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. **April 5: Hollywood, FL. Holy Cross.** Deanery of the South meeting. **April 9-10: Hollywood, FL. Holy Cross. Saturday:** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

April 15. Canton, OH. St. George. Funeral of Preoteasa Mary Samoila.

April 16. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Lazarus Saturday. **Evening:** Vigil for Palm Sunday.

April 17. Warren, MI. Descent of Holy Spirit. Hierarchal Divine Liturgy for Entrance of Lord into Jerusalem. Banquet.

April 20. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Holy Wednesday: Holy Unction Service.

April 21. Youngstown, OH. Holy Trinity. Holy Thursday. Vespers Liturgy of St. Basil. **Evening: Hermitage, PA. Holy Cross.** Matins of Holy Friday: Service of the 12 Gospels.

April 22. Warren, OH. Holy Resurrection. Vespers of Holy Friday. **Evening: Alliance, OH. St. Nicholas.** Matins of Holy Saturday & Lamentations.

April 23. Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord. Holy Saturday Liturgy of St. Basil. Baptism & Reception of Converts. **Evening & April 24: Canton, OH. St. George.** Midnight Office. Resurrection Service. Hierarchal Paschal Divine Liturgy.

April 24. Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord. **Afternoon:** Paschal Lunch.

April 25. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Bright Monday. Hierarchal Paschal Divine Liturgy. Lunch.

April 27. Merrillville, IN. Descent of Holy Spirit. Pastoral Visit.

April 28-May 4. Chicago, IL. Friday, April 29: Chicago, IL. Sts. Constantin & Helen Cathedral (Romanian Archdiocese). Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nicolae for feast of Life-Giving Fountain. **Friday Evening: Chicago, IL. Holy Trinity Cathedral.** Vespers for Consecration of Bishop Matthias. **Saturday, April 30:** Consecration Liturgy for Bishop Matthias concelebrated with Metropolitan Jonah, members of the Holy Synod, and visiting hierarchs. Banquet. **Sunday, May 1:** Hierarchal Divine Liturgy. Enthronement of Bishop Matthias. Banquet. **Monday-Tuesday, May 2-3: Chicago, IL:** Holy Synod meeting. **Wednesday, May 4:** Holy Synod & Metropolitan Council meeting.

May 7-9. Toronto, ON. St. John the Theologian. **Saturday:** Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. Visit with Fr. Cudrutescu.

Second Annual ... *Cont. from page 3*

through the agency of the Assembly.

The Treasurer of the Assembly, Archbishop Antony, presented a report to the bishops on the financial resources available to the Assembly. Each of the churches contributed funds to the Assembly for the work of its thirteen committees. The cost of the Assembly meeting itself, it was noted, was not funded from these contributions, but will be covered by the contributions of individual donors.

This past year the work of the Assembly focused on the establishing of the Secretariat and the completing of its initial tasks. The Secretariat represents a cross-section of the Church, including bishops, priests, deacons, laity and monastics. Bishop Basil, the Secretary of the Assembly, presented a report on the work accomplished by the eleven-member Secretariat during the course of the past months. This consisted primarily in: i) regular monthly meetings of the Secretariat; ii) regular communications to the member bishops about the business of the Assembly; iii) the creation of a website to disseminate information about the purpose and work of the Assembly (www.assemblyofbishops.org), and most importantly, iv) the creation of the thirteen committees of the Assembly and the documents and guidelines necessary for their operation. They also created a diverse list of consultants for each of the committees, made up of professional and knowledgeable men and women recommended by their bishops. These consultants are available to assist with their professional expertise the member bishops of each committee. The Assembly expressed its unanimous support and appreciation for Bishop Basil and the staff of the Secretariat for its accomplishments.

The Assembly heard reports from each of its thirteen committees. Nearly all of the committees had either met prior to the Assembly meeting, or were able to meet while in Chicago. Unfortunately, the Secretariat's Coordinator for Committees, Bishop Maxim, who has worked so hard and efficiently for the creation and the guidance of the committees, and who was scheduled to give the reports, was not present, owing to the pressing business of the Serbian Orthodox Church. The reports were instead presented on his behalf by the Secretary, Bishop Basil, and the respective committee chairmen.

Three decisions by the Assembly stand out as particularly important. Firstly, the Assembly expressed its desire to define more carefully its relationship to the agencies and endorsed-organizations which it inherited from SCOBA. It was felt that the bishops should do more to enable the success of these ministries in North America, and they agreed that the guidelines previously used by SCOBA were not adequate for the Assembly. These guidelines will be revised by the Secretariat's Coordinator for Agencies and Endorsed-Organizations, together with the liaison bish-

ops for the various agencies, to allow the Assembly a more active participation in and support of the various ministries under its oversight.

Secondly, the Assembly agreed on the great importance of the role of our military chaplains, who give spiritual support to our dedicated men and women who serve in the armed forces and are subject to the many hardships of deployment and combat. They decided upon the need to develop clear guidelines for Orthodox Christian chaplains, and to create a single, unified endorsing agency for all military chaplains with the Department of Defense. In addition, it is a desired goal of the Assembly to facilitate a gathering of all active Orthodox Christian military chaplains.

And thirdly, the Assembly stressed the great importance of the Church's ministry to the youth, and as a result, has endorsed three projected conferences to bring together Orthodox youth workers from all over North America. It is hoped that this will help to encourage them in their ministry, eliminate redundancy and divided resources among the various churches, and create a common vision for youth ministry in the Church in North America.

The Assembly decided that it was prudent for itself to be incorporated as a legal entity, as this would bring the Assembly a number of benefits and would further its ability to act as a body. It therefore authorized the proper agents to move ahead with the work of incorporation. In addition, the Assembly reaffirmed its petition of last year to the mother churches, for the partition of the Assembly, by establishing Canada as a separate region, and joining Mexico and Central America to the region of South America. This represents also the desire of the Canadian, Mexican and Central American bishops. Lastly, the Assembly drafted and approved an official message [see below] to be issued in its name to the all Orthodox Christian faithful living within the region.

All of the proceedings over the course of the two days were characterized by a strong fraternal spirit of charity among the brother bishops. This was reflected nowhere more clearly than in the fact that all decisions of the Assembly were made with complete unanimity.

2011 Message of the Assembly of Bishops

Friday, May 27, 2011

Christ is Risen!

"Glory to the Holy, Consubstantial, Life-giving, and Undivided Trinity."

By the grace of God, we forty-five Hierarchs gathered in Chicago IL, on May 25-27, 2011, for the second meeting of the Assembly of Canonical Orthodox Bishops of North and Central America. Several Hierarchs were prevented from attending due to per-

sonal illness, while our Serbian brothers, participating at a prolonged assembly of bishops meeting in Belgrade, were also unable to attend. All of us experienced what the Psalmist joyfully declares, “how good and pleasant it is for brothers to dwell together in unity!” (Ps. 132.1)

We draw inspiration from this resurrectional liturgical period, within which we have assembled, standing at the midpoint between the light of Pascha and the grace of Pentecost, the crossroad between the possibility of new life and the reality of renewed communion, the merging of the melody of unity and the beauty of diversity.

We call to mind our brother Hierarchs who have fallen asleep in the Lord during the past year: Metropolitan Christopher of Libertyville and Chicago (Serbian Diocese), Metropolitan Nicholas of Amissos (Carpatho-Russian Diocese), and Metropolitan Epiphanius of Bryoula (Ecumenical Patriarchate). May their memory be eternal!

In our deliberations as Orthodox Hierarchs, we manifested a spirit of conciliarity, expressing our commitment to proceed on all matters in collegial and collaborative manner reflective of the unity that characterizes the various jurisdictions of the Orthodox Church within our regional Assembly. In this respect, we once again affirm our desire and willingness to work toward “the swift healing of every canonical anomaly that has arisen from historical circumstances and pastoral requirements” (2008 Message of the Primates 13.1-2), following the decisions of the representatives of the Orthodox Autocephalous Churches regarding the “unswerving position and obligation to safeguard the unity of the Orthodox Church” (2009 Chambé sy, Rules of Operation, Article 5.1a) and the promotion of “common action to address the pastoral needs of Orthodox living in our region” (2009 Chambé sy, Decision 2c).

In accordance with our determination and decision during the 1st Assembly of Canonical Orthodox Bishops (May 26-28, 2010), we focused and acted upon our understanding that we are successors of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA), assuming its agencies and ministries. Therefore, among the items on the agenda was the work of the Assembly’s 13 committees, its Secretariat, and its 14 agencies and endorsed organizations.

We offer thanks to God for the positive spirit of cooperation that prevailed during the sessions of the Assembly. We are pleased to report to our faithful what the committees of the Assembly of Canonical Orthodox Bishops reported to their brother Hierarchs. The work of these committees will constitute the principal service of the Assembly, meeting frequently and regularly in order – with the participation also of lay members – to materialize the remarkable unity of the Orthodox Churches in this region. In this regard, we are inspired by the words of the Risen Lord: *As the*

Father has sent me, I am sending you (John 20.21); and *Truly, truly, I say to you: he who believes in me will also do the works that I do; and greater works than these will he do.* (John 14.12)

Thus, in addition to official reports by the Chairman, the Vice-Chairmen, the Treasurer, and the Secretary, the responsibilities of the following committees were discussed extensively: Canonical Affairs, Canonical Regional Planning, Church and Society, Clergy Affairs, Ecumenical Affairs, Financial Affairs, Legal Affairs, Liturgy, Military Chaplaincy, Monastic Communities, Pastoral Practice, Theological Education, and Youth. Moreover, the coordinators of the various agencies and endorsed organizations, formerly under the aegis of SCOBA, will convene with respective Hierarch liaisons in order to determine the criteria of their relationship and establish appropriate channels of communication with the Assembly.

In particular, the Assembly warmly received and unanimously encouraged the creation of a common ministry for our military chaplaincy and our youth.

Our prayers are offered to God at this time for those who have suffered from the extreme weather conditions in the last weeks, especially and most recently the tornadoes and flooding in Missouri and Oklahoma in the United States, and throughout the region of our Assembly, where epic catastrophe has struck numerous people with death, devastation, and damage. May God grant rest to the souls of the departed and may the gentle breeze of His Spirit grant the victims the strength to rebuild their lives. We fervently encourage our parishes to offer generous material, financial, and spiritual support.

We cannot remain silent in the face of atrocities and persecutions committed against Christian minorities by fundamentalists and extremists, in Palestine and Egypt, especially against the Christians caught up in the upheaval of the Arab Spring, which has unleashed long-oppressed diverse sectarian animosities. In particular, the Christian communities in Palestine and the Middle East have been drastically reduced and compelled to emigrate as refugees. We urge political leaders throughout the world to stop ignoring the manifestations of intolerance, discrimination and open persecution against all religious communities – Jews, Christians, and Muslims alike – living in contentious regions and countries of the world, notably in Northern Africa and the Middle East.

In light of the designation of June as “internet safety month,” we exhort our priests and parishioners to raise awareness and secure appropriate protection for our children and communities from the many and diverse prevalent dangers, including pornography, cyberbullying, perils by predators, risks of geotagging, and in particular dissension in the Church. Technology is not sinful; but the abuse of technology is a sin and a crime. We encourage our faithful to disseminate

Cont. on page 15

BROKEN, LIKE BREAD, WE FEED THE PEOPLE

*Taking the seven loaves, he gave thanks, broke them,
and handed them to the crowd (Mark 8).*

Seven loaves.

Probably stale, tasteless loaves of bread, but
life-giving bread in any case.

It was bread held with reverence by one who
truly understands how to give life and
how to love others.

Like that bread, maybe we are rather ordinary.
Maybe we've become stale.

But like these seven loaves, we have the potential
to give life and nourishment to others.

Perhaps we too have more life potential at times
when we feel ourselves most insignificant,
most unimportant.

But like the bread, if I am to share myself,
to give myself, my love,

I must be flexible and open to be broken
by the Master Baker . . . .

I must be broken to be a life-giver.

All of us have been broken, in one way or another:
It means that I am not perfect; that I stumble
and fall, that I am not 100% in control of my life.

I need to be reminded from time to time that
God is God, and I am not.

He has the power; He has the strength;
He is in control.

I have to be humble enough to plug in my
weakness to His strength, to share His
compassion, His love, His life.

Many of us come from brokenness that is not
the will of God: drugs, alcohol, prison, crime.

But there are ways we still need to be broken:
my pride, my selfishness, my smug feelings
of self-importance, my lack of self-confidence.

I need to say: Lord, help me, like bread,
Break through my crusty exterior.

Help me use my potential as a life-giver.

Allow others to see, feel, taste, experience the
life-giving softness, the nourishing bread
within me that I so carefully hide.

I need the courage to share my brokenness,
my weakness, because this gives witness to the
power of God, the power of the Resurrection
in me.

JESUS, the broken man, remains beside us
on this road to Emmaus.

HOLDING ME IN HIS HANDS,
HE GIVES THANKS, AND HE BROKE ME
AND GAVE ME TO MY SISTERS AND
BROTHERS, WHO IN TURN,
SENT ME OUT TO HELP FEED THE CROWD.

I really do believe that God holds us.

Despite our incompleteness, our brokenness,
He holds us, ready to mend us, heal and help us.

While broken, NOT while whole, He has chosen
to do this work of feeding and caring
for his people:

While broken, He hands us to people.

WHY? I do not really know.

Except to remind us that everyone, in one way
or another, is broken: everyone needs to be
molded, healed and changed.

I am a reminder, we are reminders, that despite
my un-wholeness, God still loves me, reveres
me, continues to love and work through me.

We are meant to USE our brokenness, and
make it a link to others who are suffering.

Use it to understand more deeply the
frustration, restlessness and pain that
people are experiencing.

If we don't, we are not allowing them to share
the life-giving, nourishing bread of self
within us.

If we cannot allow this, how can we allow
God, our Father, to do so?

We can prod one another gently to recognize
our mutual brokenness, to accept it, grow
from it, live with it, and when possible,
dispose of it. . . .

In this Liturgy, let us ask the Father
to send the Spirit;
to help us become the encourager,
to help us come forth out of our tombs,
to help give us the strength, sensitivity and
gentleness we need to support and
encourage one another.

Cont. on page 13

CLERGY CHANGES

ORDINATIONS

DONKA, Subdeacon Mihaita Vladut, was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence Archbishop NATHANIEL on March 27, 2011 at Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA for service there as Parish Deacon.

NEMES, Subdeacon Ilie Geani, was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence Archbishop NATHANIEL on January 30, 2011 at St. George Cathedral, Southfield, MI and attached there.

RADULESCU, Ioan Ovidiu Evanghelie, was ordained to the Holy Diaconate by His Grace, Bishop IRINEU on behalf of Archbishop NATHANIEL on October 2, 2010 at St. Mary Cathedral, Cleveland, OH and attached to St. Mary Chapel, Grass Lake, MI.

RADULESCU, Rev. Deacon Ioan Ovidiu Evanghelie, was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on October 3, 2010 at St. Mary Cathedral, Cleveland, OH and attached to St. Mary Chapel, Grass Lake, MI.

SFERA, Subdeacon Silvius, was ordained to the Holy Diaconate by His Grace, Bishop IRINEU on behalf of Archbishop NATHANIEL on November 13, 2010 at Holy Cross Church, Hollywood, FL.

SFERA, Rev. Deacon Silvius, was ordained to the Holy Priesthood by His Grace, Bishop IRINEU on behalf of Archbishop NATHANIEL on November 14, 2010 at Holy Cross Church, Hollywood, FL, and attached there.

STOLERU, Rev. Deacon Paul Catalin, was ordained to the Holy Priesthood by His Grace, Bishop IRINEU on behalf of Archbishop NATHANIEL on October 24, 2010, at Ascension of the Lord Mission, Montreal, QC, and attached there.

TRIF, Rev. Deacon Vasile, was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence Archbishop NATHANIEL on April 18, 2011 at St. George Church, Toronto, ON, for St. Panteleimon Mission, Terrebonne, QC.

VULTUR, Liviu Claudiu, was ordained to the Holy Diaconate by His Grace, Bishop IRINEU on behalf of Archbishop NATHANIEL on May 23, 2010 at Holy Ascension Mission, Montreal, QC for service to St. Andrew Mission, Laval, QC.

ASSIGNMENTS

AIRINEI, Rev. Fr. Mircea, was released as Parish Priest of Three Hierarchs Mission, Baton Rouge, LA and assigned Parish Priest of St. Andrew the Apostle Mission, Brooksville, FL, effective June 1, 2011.

ALBERT, V. Rev. Fr. Paul, was temporarily assigned Parish Priest of St. Raphael of Brooklyn Church, Detroit, MI, effective January 9, 2011.

MIHALACHE, Rev. Fr. Florin, was temporarily assigned Parish Priest of Sts. Michael & Gabriel Church, Apopka (Orlando), FL, effective November 1, 2010.

RADULESCU, Rev. Fr. Ioan Ovidiu Evanghelie, was assigned Parish Priest of Holy Archangels Michael & Gabriel Mission, Niagara Falls, ON, effective October 10, 2010.

TRIF, Rev. Fr. Vasile, was assigned Parish Priest of St. Panteleimon Mission, Terrebonne, QC, effective May 2, 2010.

SOLIA MAY/JUNE 2011

VASIU, Rev. Fr. Mircea, was assigned Parish Priest of St. Mary Church, St. Paul, MN, effective May 21, 2011.

RECEPTIONS

ALBERT, V. Rev. Fr. Paul, who was released to the Orthodox Church in America from the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, is temporarily received into the Romanian Episcopate, effective December 9, 2010, and is awaiting Episcopate Council approval.

MIHALACHE, Rev. Fr. Florin, received approval for release from the Church of Romania, effective February 11, 2011, and is awaiting Episcopate Council approval.

RELEASES

MALETTA, Rev. Fr. Paul, is released to the Orthodox Church in America, effective January 19, 2011, for transfer to the Russian Orthodox Church Outside of Russia.

OANCA, Rev. Fr. Georgel, is released to the Orthodox Church in America, effective May 1, 2011, for active duty as a Chaplain in the United States Army.

RETIREMENT

CLARK, Rev. Fr. William John, is granted retirement, effective March 17, 2011.

SFERA, V. Rev. Fr. Jon, is granted retirement effective June 1, 2011.

DECEASED

ZMED, V. Rev. Fr. George, fell asleep in the Lord in retirement on January 12, 2010.

AWARDS

During the Holy Synod Meeting in May 2011, the following clergy received Synodal Awards based on their years of service:

Archpriest (15+ years): Priests Daniel Giubega, Codrut Ion, Adrian Manea, Mirel Tudose, Nicolae Lapuste, Traian Stafuc.

Protopresbyter (40+ years): Archpriests Cornel Avramescu, Vasile Muntean, Silviu Vasilie.

Broken ... *Cont. from page 12*

MAKE US JOYFULLY RUN FROM THE ROAD
TO EMMAUS AND ANNOUNCE TO THE
WORLD THAT JESUS IS RISEN,
THAT HE IS ALIVE BECAUSE WE,
HIS BROKEN PEOPLE, HAVE SEEN HIM AND
HAVE OPENED OUR HEARTS UP TO HIM.

+ *Fr. David Kirk / Emmaus House*

Emmaus House is a 501(c)(3) non-profit, Orthodox Christian ministry located in Harlem, New York at 160 W 120th St. His Eminence, Archbishop Nathaniel personally knew the founder: Fr. David Kirk. To donate toward this vital, important and worthwhile ministry to the poor and homeless, donate online at the website address below, or send your tax-deductible donation to: Emmaus House / Harlem, PO Box 1177, New York NY 10035-1177. Phone: 212-749-9404 / Fax: 212-749-5363. Website: emmaushouse-harlem.org. Email: emmausharlem@gmail.com.

FINER THAN REFINED GOLD

By Fr. Remus Grama

Though Hebrew practice forbids touching the dead, the care for human remains, especially of the saints' relics, is evident from the Old Testament. For instance, the relics of Jacob did not "defile" Moses, who treasured and took his relics from Egypt (Exodus 13:19). Christianity professes the sanctity of the body and life, its resurrection at the Final Judgment, and Orthodox Christianity reveres the body as a "temple of the Holy Spirit" (1 Cor. 6:19). St. Paul writes that those who defile it will be "destroyed" by God (1 Cor. 3:17). This belief slowly led to an increased respect for relics of people who were regarded, during their lifetimes, as saints. In the first centuries, the liturgy was celebrated over the graves of the martyrs in the catacombs. In our times, no liturgy can be celebrated without an *antimension* (a cloth with the icon of Christ's burial) which contains the relics of a saint.

The veneration of relics was already widespread in the fourth century both in the East and the West. So deep is the belief in the virtues of the relics of the saints, that the 7th Ecumenical Council condemned those who despised their relics; and the Council of Constantinople of 1084 AD approved the veneration of relics (Patrinakos, Dictionary of Greek Orthodoxy, 317). Our churches are built over the graves of saints or blessed with their relics. Like icons, relics are not idols. From the earliest times, St. Jerome and the Blessed Augustine in the West have clarified for us that they are "vessels of grace" and "instruments of God." The grace of the sanctified persons ensues from the Grace of Him whom they became one with in their lives. St. Fulgentius tells us the same Grace operates in angels and in men: in the first instance, it prevents them from falling, and in the second it heals (Dogmatica, Buc. 1958, p. 766). Likewise, it is the same Grace that operates within the saints, whether living or fallen asleep in the Lord.

Based on the countless miracles performed in the presence of relics of the saints, the belief that the saints are profusely filled by God's grace and blessed with the gift of healing or other manifestations of His powers is widespread in Orthodoxy. In the 8th century, St. John of Damascus wrote that through the relics of the saints, for those who pray before them with faith, "the demons are expelled, the sick are being healed, the blind gain their sight, the lepers are cleansed, temptations vanish by the Grace of God" (Dogmatica, IV, 15). These gifts (*charisma*), manifested while a saint was alive, remain with him for eternity, even in death, for – by God's Grace – their *sanctified* bodies have attained the fulfillment of humanity. Such signs

as incorruptibility, a sweet fragrance and miracles become the proof of their holiness and are kept in mind in the process of one's canonization. Psalm 16:10 says that a saint shall see *no corruption*. Not only relics, but even the saint's icon may exude myrrh or cause miraculous healings, as we see even in our own times. For these reasons, in the living practice of the Church, saints, icons and relics are considered a sacred part of our faith.

To respond to those who objected to the veneration of the relics of the saints, St. John of Damascus challenged them "not to be unbelieving, but believing." He explains that as God brought out water from a rock or from the jawbone of a dead donkey to quench Samson's thirst in the wilderness, even more so He brings forth miraculous healings through the relics of the saints in whom He *rests*. More than human "bones," relics are vessels of God's Grace and His instruments. From the Martyrdom of St. Polycarp of Smyrna (2nd century AD), where we discover strong evidence of the veneration of relics, we find that his remains were buried as "*more valuable than precious stones and finer than refined gold*" (18:17). Not only the remains of the saints, but sometimes items that belonged to them, such as belts and towels, or as Scriptures attest, even the shadow of the Apostles brought forth exorcisms and healings (Acts. 19:11-20). In the book of 2 Kings 12:21, Elisha's relics actually raised a man from the dead. Many are the miraculous healings recounted by the Church Fathers and in the Holy Tradition of the Church. For such reasons, in the concluding phrase of one of the priest's prayers in Matins, he says: "For *holy* are You O Lord, and you *rest among the holy...*"

As we believe by faith, where God wills, the order of nature is overpowered. When God heals us by the prayers of the saints, even after their death, this is a bold testimony to the truth and effectiveness of our faith. The wonder-working relics of the saints stand as a bold argument for the sacredness of and respect for the human body as a temple of the Holy Spirit. In our times, when cremation continues to spread, we notice with sadness that such a practice could possibly prevent the continuation of God's work through the relics of His saints when they are deliberately "discarded" by incineration. This should be another argument against cremation. The incorrupt relics of the saints prove that corruption and death has been overpowered by the resurrection of Christ. In fact, they attest to the reality that His resurrection is now extended to us!

The miracles reported in history by those who revere the relics of saints in the great churches of the world are greater than the number of stars. Even in some of our Romanian Orthodox churches in America, the relics of some saints are displayed for veneration. At Saint George Cathedral in Southfield, Michigan, one can venerate the relics of St. George. In Cleve-

Cont. on page 15

Finer ... *Cont. from page 14*

land, at St. Mary Romanian Orthodox Cathedral, we have fragments of the relics of St. Eftimios the Great and St. Onuphrios the Egyptian. Through the communion of the saints, these predecessors of ours are perpetually praying to God for us and help us overcome our iniquities.

With the blessing of Archbishop Nathaniel and the prayers of Bishop Irineu, the relics of St. George the Trophy-bearer, St. Mary Magdalene “Equal to the Apostles”, the Holy Apostle Barnabas and the Holy Martyr Marina came from Silistra, Bulgaria. Then, the relics of St. Nektarios were brought from Bucharest. What a blessing for our faithful in America! As we aspire to the sanctification of our lives, behold, God comes toward us through the saints, through their relics. Some of them have been, like Mary Magdalene, declared by the Church to be “equal to the Apostles,” blessed by the very hand of the Lord Jesus Christ! Let us approach them in faith and with gratitude, for they are God’s gift and visitation to the faithful. They are the “doctors without borders” of the Church, for whom the border of life and death has been rendered irrelevant by

the Risen Lord.

As we visit with these saints, whose relics are the treasures of the Church, “more refined than gold”, we are now more reassured that God visits and strengthens His people, equipping His saints for the battles that yet lie ahead of us. May God, who is praised by His saints, bring healing and spiritual comfort through their intercession to all believers! *“O Son of God, wondrous in your saints, save us who sing to you: Alleluia!”*

Very Rev. Dr. Remus Grama is Parish Priest of St. Mary Cathedral, Cleveland, Ohio.

Second Annual ... *Cont. from page 11*

relevant internet safety literature, organize internet safety classes, utilize parental controls, and take rigorous advocacy measures to pressure wireless companies and carriers to mandate protective options.

Finally, we are united in wholeheartedly acknowledging and fervently blessing the tireless ministry of our parish clergy and their families, the honorable presbyters and deacons in the service of Christ, the brothers and sisters of our monastic communities, and all those who do charitable work, those who serve our holy houses of worship, those who labor, teach, and chant, and all the people of God, who await His great and rich mercy.

Truly the Lord is Risen!

Archbishop Demetrios, Chairman; Metropolitan Philip, 1st Vice Chairman; Archbishop Justinian, 2nd Vice Chairman; Archbishop Antony, Treasurer; Bishop Basil, Secretary; Metropolitan Iakovos; Metropolitan Constantine; Metropolitan Methodios; Metropolitan Athenagoras; Metropolitan Isaiah; Metropolitan Alexios; Metropolitan Nicholas; Metropolitan Evangelos; Bishop Savas; Bishop Andonios; Bishop Ilia; Bishop Demetrios; Bishop Daniel; Bishop Antoun; Bishop Joseph; Bishop Thomas; Bishop Alexander; Metropolitan Hilarion; Archbishop Alyphy; Archbishop Kyrill; Bishop Peter; Bishop John; Bishop Theodosy; Bishop George; Bishop Ieronim; Archbishop Nicolae; Bishop Ioan Casian; Metropolitan Joseph; Metropolitan Jonah; Archbishop Nathaniel; Bishop Nikon; Bishop Tikhon; Bishop Benjamin; Bishop Alejo; Bishop Melchisedek; Bishop Michael; Bishop Matthias; Bishop Irineu; Bishop Mark; Bishop Irénée.

Making a Firm ... *Cont. from page 6*

the trials or events of our lives must take us off course; through trials and through choices made for Christ’s sake, we grow spiritually and in our love for God. The key is an unwavering determination, a characteristic of godly souls, to put Christ first no matter what the challenge.

Finally, **our commitment must be entirely independent of others.** As Joshua said to the elders and people of Israel: “As for me and my house, we will serve the Lord” (Joshua 24:15). In other words, “my mind is made up; you can do what you want to do.” Joshua’s words are not a condemnation of others, but an example of the rugged individualism that is sometimes necessary to serve God. Our Lord is the greatest example of this: no one wanted to go to Jerusalem with Him; all subsequently abandoned Him on the Cross. But God did not abandon Jesus and neither will He abandon those who have made the decision with resolve to serve Him.

In this task of following Christ, we Orthodox Christians have as our aid the spiritual wealth of our Holy Tradition, our Saints, our Liturgy, and our Church. On the one hand, living out our Orthodox Faith is a task that we must do together, everyone sharing of their time and talents to enrich others. But on the other, it is a task done in “secret” and up to each of us individually; even our Lord went off to pray alone. The “Liturgy of the Heart” and the Liturgy of the Church are interdependent. Both together and alone, the Lord is always with those who have determined to follow Him, bearing their crosses. **He alone fills them** with His joy, His peace, His energy – in short, **with the Holy Spirit and all His gifts** – and brings them even now into His Kingdom.

Orthodox Christians, do not delay! Make the decision today!

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Claude & Miriam Dupas , East St Paul, MB ...	\$1,000.00
M/M Viorel Predescu , Granada Hills, CA	\$500.00
Deborah & Dan Teodorescu , Arcadia, FL	\$300.00
Psa Martha MacLellan , Winnipeg, MB	\$200.00
M/M Constantin Ardeleanu , Valparaiso, IN	\$100.00
Richard C Grabowski , Jackson, MI (IMO V Rev Fr Richard Grabowski)	\$100.00
Louis Marikas , Phoenix, AZ	\$100.00
Carrie Steski , Winnipeg, MB	\$100.00
Marlene Tofan , San Francisco, CA	\$100.00
M/M William Murray , Regina, SK	\$60.00
Sylvia Cantor , Parma, OH	\$50.00
Daniel & Helen Tonita , Regina, SK	\$48.70
John Fara , Santa Monica, CA	\$25.00
Elena Gavrilescu , Skokie, IL	\$25.00

GENERAL DONATIONS

Holy Trinity , Miramar, FL (Hierarch Travel) ..	\$1,606.80
National ARFORA (Hierarch Travel)	\$1,200.00
National ARFORA	\$1,200.00
National ARFORA (Camp Vatra – Cooks)	\$1,200.00
Holy Trinity , Los Angeles, CA (Hierarch Travel)	\$1,000.00
Sts Michael & Gabriel , Sacramento, CA (Hierarch Travel)	\$900.00
Holy Cross , Hollywood, FL (Hierarch Travel)	\$500.00
Gail Morgavan , Valaparaíso, IN (Hierarch Travel)	\$500.00
St Mary , Anaheim, CA	\$500.00
National ARFORA (ARFORA House Renovations)	\$450.00
V Rev Fr Raymond Samoila , North Canton, OH (Hierarch Travel)	\$400.00
St Nicholas , Alliance, OH (Hierarch Travel)	\$350.00
Sts Michael & Gabriel , Palm Springs, CA (Hierarch Travel)	\$300.00
Holy Cross , Hermitage, PA (Hierarch Travel)	\$250.00
Holy Resurrection , Warren, OH (Hierarch Travel)	\$150.00
St Elias , Ellwood City, PA (Hierarch Travel)	\$125.00
St Stephen Mission , Clearwater, FL	\$100.00
Elena Turc , Willowick, OH	\$100.00
Helen & Nicholas Burz , Royal Oak, MI	\$50.00
V Rev Fr & Psa Adrian Balescu , Miramar, FL (Pascha Donation)	\$50.00
Chuck & Barbara Nanas , Canton, MI	\$20.00
M/M Nicholas Burz , Southfield, MI	\$10.00
Maria Hunciang , Centerline, MI	\$10.00

MEMORIAM

Societatea Marasesti , Garden City, MI	\$3,000.00
(IMO deceased members and in honor of living society members)	
Radu Rusu , Trumbull, CT (IMO Wife, Mother & Grandmother Vasila Radu)	\$500.00
National ARFORA (IMO Pearl Mailath, Aurelia Sattler & Helen Toth)	\$150.00
St Elias , Ellwood City, PA (IMO Psa Mary Samoila)	\$150.00

Doina Speriosu , Jamaica Estate, NY (Hierarch Travel)	\$100.00
Paul & Silvia Costea , Dearborn Hts, MI (IMO Sava Costea)	\$100.00
Maria & Daniel Plantus , Keego Harbor, MI	\$50.00

EPISCOPATE ASSESSMENT

Annunciation , Montreal, QC	\$6,180.00
St Mary , St Paul, MN	\$5,940.00
Sts Peter & Paul , Quebec City, QC (2007-2010)	\$5,890.00
St Nicholas , Troy, MI	\$4,220.00
St Dimitrie , Easton, CT	\$3,010.00
St Andrew Mission , Laval, QC	\$1,740.00
St John , Woonsocket, RI	\$1,000.00
St Joseph of Maramures , Hazleton, PA	\$806.66
St Basil Mission , Raleigh, NC	\$780.00
St Elias , Russell, MB	\$690.00
St John , Phoenix, AZ	\$600.00
St Andrew , Spring, TX	\$350.00
St John , Denver, CO	\$262.50
St Mary , Anaheim, CA	\$180.00
St Mary Mission , Chelsea, MA	\$60.00
St Mary , Portland, OH	\$60.00

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT

(ACE) FUND

Atena Chiu , Woodside, NY	\$50.00
Psa Martha MacLellan , Winnipeg, MB	\$40.00

MISSION FUND

National ARFORA (St Paraschiva Project)	\$3,200.00
St Elias , Ellwood City, PA	\$125.00
Psa Martha MacLellan , Winnipeg, MB	\$45.00

SEMINARIAN SCHOLARSHIP FUND

National ARFORA	\$1,500.00
------------------------------	------------

SOLIA

February 1 - May 18, 2011

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions to Solia – The Herald:

FRIENDS

National ARFORA	\$500.00
Michael D Buzash , Terre Haute, IN	\$50.00
Constantin Ardeleanu , Valparaiso, IN	\$30.00
George Bursan , Cuyahoga Falls, OH	\$30.00
Constanta Korolchuk , Inver Groves Hts., MN	\$30.00
George/Elizabeth Oancea , Louisville, OH	\$25.00
Philip Ward , Powhatan, VA	\$ 25.00
Ana Zamfirescu , Jamaica, NY	\$20.00
Viorica Hrynik , Buckeye, AZ	\$18.00
Ielita Daba , Oak Park, MI	\$15.00
George/Elaine Ivascu , Winchester, VA	\$15.00
Marin Roman , Gary, IN	\$15.00
Michael Polinik , Canton, OH	\$5.00

SUBSCRIPTIONS

Michael D. Buzash , Terre Haute, IN
Dr. Elaine Kleiner , Jackson, MI
George/Vera Puscas , Midland, TX
Alexandra Franz , Demarest, NJ
Michael E. Polnik , Canton, OH

VIZITA PASTORALĂ A PREA SFINȚITULUI EPISCOP VICAR IRINEU ÎN CALIFORNIA CU OCAZIA SFINTELOR PAȘTI 2011

Din încredințarea IPS Arhiepiscop Nathaniel, Prea Sfințitul Episcop Irineu Duvlea însoțit de P.Cuv. Părinte Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu a participat în perioada Sfințelor Paști la o parte din Parohiile Ortodoxe Românești din Statul California.

În Vinerea Mare, Prea Sfințitul Irineu împreună cu P.C. Părinte Cornel Avramescu și Ierodiaconul Sebastian, alături de un număr mare de credincioși prezenți la Biserica Ortodoxă Română Sfânta Maria din Anaheim, au săvârșit slujba Prohodului, iar după tradiționala ocolire a bisericii, Prea Sfințitul Irineu a ținut un cuvânt de învățătură celor prezenți.

În Sâmbăta Mare, Vlădica Irineu a participat la Sfânta Liturghie în Parohia Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil din Palm Springs, păstorită de P.C. Părinte Anton Virgil, la Sfânta Liturghie participând de asemeni și P.C. Părinte Iustin Capșa. După împărtășirea cu Sfintele Taine, Ierarhul a ținut un cuvânt de învățătura

celor prezenți și a împărțit iconițe ca binecuvântare transmițând totodată urări de bine și bucurie duhovnicească, cu ocazia Sfințelor Paști. A urmat o agapă frățască cu bucate de post, în sala socială a bisericii.

Slujba învierii a avut loc la Biserica Ortodoxă Română Sfânta Treime din Los Angeles, păstorită cu multă dăruire de P.C. Părinte Protopop Constantin Alecse, unde bucuria a fost mare când sute de credincioși au venit să ia Lumina Sfântă și să se bucure de bucuria învierii. A urmat Sfânta Liturghie Arhierească săvârșită de Prea Sfințitul Episcop Irineu asistat de Părintele Protopop

Constantin Alecse, Părintele Iustin Capșa și Ierodiaconul Sebastian. La sfârșitul Sfintei Liturghii a urmat o recepție în sala socială, iar în aceeași zi la orele 11:30am, a avut loc slujba Vecerniei sau a Slujbei celei de a doua învieri, în cadrul căreia Sfânta Evanghelie s-a citit, după tradiție în mai multe limbi. La sfârșitul slujbei, ierarhul a ținut cuvânt de învățătură și a felicitat pe toți cei prezenți. A urmat în sala socială banchetul festiv din ziua de Paști, organizat de Reuniunea Doamnelor în frunte cu Doamnele Preotese Elena Alecse și Vasilica Simona Capșa. A fost prezent la această sărbătoare și Consulul General al României la Los Angeles D-l Cătălin Ghenea cu familia.

A doua zi de Paști, Prea Sfințitul Irineu a săvârșit Sfânta Liturghie la Parohia Sfânta Maria din Anaheim alături de Părintele Paroh Cornel Avramescu, de Părintele Cătălin Miteșcu însoțit de Părintele Rareș

Cont. la pag. 20

CUVÂNT DE SUFLET

**Mai - Iunie 2011
Sus Să Avem Inimile!**

Iubiți Frați Preoți și Iubiți credincioși.

“În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”

De ce am spus cuvintele acestea? Am spus cuvintele acestea pentru că vă vorbesc în numele lui Dumnezeu. Îmi doresc din tot sufletul să-mi descopere Dumnezeu ce anume trebuie să vă spun și să vă scriu în acest cuvânt de suflet, ca să meargă la inima tuturor celor ce îl vor citi.

Fiecare cuvântare pe care o ținem în biserică o începem cu aceste cuvinte: “în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.” Vorbim în numele lui Dumnezeu. Vorbim despre Dumnezeu, vorbim din cuvintele spuse de Dumnezeu. Și am zis după aceea: Hristos a Înviat, și toți răspund Adevărat a Înviat! Suntem uniți în gândul că Hristos este Cel care a biruit moartea și care ne face și pe noi biruitori, pentru că a înviat și a înviat și pentru noi, nu numai pentru El. A înviat El ca să înviem și noi împreună cu El. Să înviem sufletește, să înviem duhovnicește. Și am zis apoi “Sus să avem inimile”, sunt cuvinte pe care le auzim la fiecare Sfântă Liturghie, sunt cuvinte la care trebuie să luăm aminte nu numai când zicem “Avem către Domnul”, ci în toată vremea. Toate îndemnulile de la Sfânta Liturghie, toate îndemnulile de la Sfintele Slujbe nu sunt îndemnuri pentru o clipă, ci sunt îndemnuri pentru o viață întreagă, pentru toată vremelnicia și chiar și pentru veșnicie.

Dar, iubiți cititori și frați în Hristos, dacă totuși ați spune cuvintele acestea, că am început cu ele, încă nu ați spus tot, încă nu ați răspuns deplin. Am început cu ceva, cu ceva fără cuvinte, dar cu ceva de mare însemnătate. Cu ce? Cu un zâmbet. V-am zâmbit duhovnicește. De ce? Cui zâmbim? Le zâmbim celor pe care-i iubim, le zâmbim celor care le dorim binele, îi zâmbesci aceluia cu care ești bucuros că te-ai întâlnit, îi zâmbesci aceluia pe care îl bagi în seamă, îi zâmbesci aceluia la care crezi că și Dumnezeu îi zâmbeste. Se poate așa ceva? Da, se poate. Și Dumnezeu ne zâmbeste nouă, pentru că ne iubește.

În Psalmul 20 zicem că Dumnezeu l-a veselit pe împăratul David cu zâmbetul feței Sale. Ce înseamnă asta? Că Dumnezeu ne zâmbeste pentru că ne este binevoitor, că Dumnezeu ne zâmbeste pentru că ne vrea binele, că Dumnezeu ne zâmbeste pentru că ne cheamă la El, că Dumnezeu ne zâmbeste că vrea să fim împreună cu El. El vrea să fie împreună cu noi. Oare se poate așa ceva? Da, se poate. De unde știm noi că se poate? Știm de acolo că despre Dumnezeu este scris în Sfânta Scriptură ca este iubire. Și unde-i iubire acolo-i și o manifestare de felul acesta, este și zâmbetul lui Dumnezeu, așa cum atunci când este

vorba de om, care-i binevoitor și iubitor, omul acela zâmbeste.

Așadar, Iubiți Frați și Surori, cu ce am început? Cu un zâmbet, cu zâmbetul meu față de frățiile voastre, cu o arătare a bucuriei, cu o revărsare de bucurie, nu cu o revărsare zgomotoasă prin cuvintele mele, dar cu o revărsare care îți dă încredere, îți dă nădejde că omul care-ți stă în față ia aminte la tine și-ți vrea binele. Am început apoi cu cuvintele: “în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Adică am vrut să fiți încredințați că vă vorbesc nu de la mine, ci vă vorbesc de la Dumnezeu.

Dragii mei; nu de mult am citit într-o carte scrisă de un preot ales, trecut acum la cele veșnice, părintele Miron Mihăilescu de la Ocna Sibiului – România, în cartea intitulată: “Ne vorbește Dumnezeu”. Așadar, orice credincios, orice propovăduitor al credinței creștine, trimis de Dumnezeu, trimis de la Dumnezeu prin Biserică, vorbește din partea lui Dumnezeu. Eu vă vorbesc prin acest mesaj din partea lui Dumnezeu, vă vorbesc din partea Bisericii. De ce vă spun lucrul acesta? Pentru că sunt și unii care nu-s trimiși de Biserică, nu-s trimiși de Dumnezeu, și învață învățături greșite și oamenii care nu știu că numai acela poate să învețe cu adevărat care-i rânduit de Dumnezeu să învețe, se iau după ei, după acei învățători mincinoși, după acei învățători falși, și se duc în rătăcire împreună cu ei, cum se întâmplă în vremurile noastre și mai ales aici în America. Să ne ferim de oamenii care nu-s trimiși de Dumnezeu să ne vorbească și care, totuși, vreau să ne vorbească. Sfântul Apostol Pavel, în Epistola către Galateni, având în vedere niște oameni care învățau altfel decât Sfântul Apostol Pavel, că și pe atunci erau învățători falși, învățători mincinoși, le scrie credincioșilor din Galatia: “Chiar dacă noi înșine, adică eu Pavel și cei împreună cu mine, sau un înger din cer v-ar învăța alceva decât v-am învățat noi de la început, să fie anathema” (Galateni 1,8), adică să fie sub blestem. Să nu ne luăm după cei care nu învață drept, după cei care ocolesc gândul la Maica Domnului. Noi avem credința noastră cu Maica Domnului, cu Crucea Domnului. Noi avem învățătura noastră dată de la Dumnezeu și nu ne interesează învățăturile greșite care se împotrivesc credinței noastre.

Iubiți Frați și Surori!

Credința noastră este o credință cu preoție și o credință cu liturghie. Și în cuprinsul Sfintei Liturghii auzim îndemnul pe care l-am spus în fața cuvântului meu: “SUS SĂ AVEM INIMILE!”. Deci îndemnul este: “Sus să avem inimile!”. Ce înțelegem noi prin inimă? Întâi de toate înțelegem organul care pompează

sânge în ființa omenească sau în alte ființe care au inimă. Deci un organ. Ce știm noi despre organul acesta? Poate că știm lucruri pe care le știu și doctorii, într-o oarecare măsură le știm și noi, dar mai ales știm că inima este simțirea. Că dacă iubim pe Dumnezeu, dacă iubim pe oameni, iubirea noastră o simțim în inimă, tresaltă inima de iubire, tresaltă inima de fericire, tresaltă inima de bunăvoință, tresaltă inima pentru că este purtătoare a simțirii. Așa că, dacă zicem inimă, nu ne gândim numai la organul acela care are un anume rost în trupul nostru, ci ne mai gândim la ceva, ne gândim la inimă simțitoare, la inima care-l are în vedere pe Dumnezeu. Și noi știm ceva, unii dintre noi, poate nu știm toți, și anume că Sfântul Apostol Pavel în Epistola către Efeseni, are și următoarele cuvinte: *“Hristos să se sălășluiască, prin credință, în inimile voastre! (Efeseni 3, 17).* Este o dorință a Sfântului Apostol Pavel arătată credincioșilor din Efes. Ce ne interesează pe noi ce le-a spus Sfântul Pavel credincioșilor din Efes, că doar noi nu suntem din Efes? Nu suntem din Efes, dar cuvintele pe care Sfântul Pavel le-a scris credincioșilor din Efes sunt cuvinte care ni se potrivesc și nouă. Am putea spune că Epistola către Efeseni este adresată și celor din America, din România și tuturor din lumea aceasta. De ce nu? Oriunde ajunge o scriere din nou Testament, o scriere a Sfinților Evangheliști și a Sfinților Apostoli în general, acolo se vestește cuvântul lui Dumnezeu și cuvântul din Scriptură este adresat tuturor celor la care ajunge cuvântul. Noi știm de la Sfântul Apostol Pavel că Hristos se așează în inimile noastre. Când știm noi că Domnul Hristos se așează în inimile noastre? Știți cine ne spune, însuși Mântuitorul în Sfânta Evanghelie de la Ioan unde citim că a zis Domnul Hristos: *“Cel ce are poruncile Mele și le păzește pe ele, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui” (Ioan 14, 21).* Unde se va arăta? Oamenii cred că atunci îl văd pe Domnul Hristos când L-ar vedea privind în zare și ar vedea chipul Domnului Hristos. Să știți că nu-i așa! Poți să ai impresia că-L vezi pe Domnul Hristos imaginându-ți o icoană pe care ai văzut-o, o icoană cu Domnul Hristos și zici că L-ai văzut pe Domnul Hristos. Poți să fii și în înșelare, că n-ai văzut nimic, decât imaginația ta te-a dus la gândul că L-ai văzut pe Domnul Hristos.

Se mai întâmplă și lucruri de felul acesta, dar trebuie să fim cu luare aminte, nu toate sunt de la Dumnezeu. Așa că omul poate fi înșelat, poate fi cu gândul că vede ce nu vede și crede că Domnul Hristos i S-a arătat lui. Într-adevăr, Se arată Domnul Hristos. Dar cui? Celor ce împlinesc poruncile Lui. Cum a zis Domnul Hristos? *“Cel ce Mă iubește păzește poruncile Mele și-l voi iubi și Eu, și Mă voi arăta lui” (Ioan 14,21).* Și atunci, unul dintre apostoli, L-a întrebat pe Domnul Hristos: *“Doamne, de ce nouă vrei să Te arăți, și lumii nu vrei să Te arăți?” (Ioan 14, 23).* Și Domnul Hristos i-a răspuns: *“Dacă Mă iubește cineva,*

va păzi cuvântul Meu, și Tatăl meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el” (Ioan 14, 23). Unde? Întrebăm noi: unde? Și Sfântul Apostol Pavel ne spune: în inimă. În inima omului. Se coboară Domnul Hristos ca într-un locaș al Lui, și nu numai Domnul Hristos, ci și Tatăl Ceresc și Duhul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită. Iubiți Frați și Surori, iată niște gânduri la care încă nu am răspuns cum anume avem inimile în sus, pentru că nu am lămurit încă faptul că cuvântul inimă nu înseamnă numai organul fizic, organul care are lucrare pentru viața omului și nu-i numai locul simțirii, ci e și mintea omului.

În Sfânta Evanghelie citim că a zis Domnul Hristos, cândva către oameni, pentru ce astfel de gânduri se suie în inimile voastre? Ca și cum am gândi cu inima. Gândim noi și cu inima, dar în principal gândim cu mintea. Și asta înseamnă că inima poate fi înțeleasă ca și minte. Și de aceea a zis Domnul Hristos că din visteria inimii omul cel bun scoate cele bune și omul cel rău scoate cele rele. Prin ce? Prin gând, prin minte. Iar părinții cei duhovnicești spun că omul își găsește ca temelie de viață inima, că mintea și inima trebuie să se unească și că mintea, care este preot, slujește lui Dumnezeu pe altarul inimii. Și după ce știm acum acestea, putem lămuri chestiunea cum putem să avem inimile sus. *“Sus să avem inimile!”*. Și noi zicem: *“Avem către Domnul”*, ca și când am ști ce înseamnă, și de fapt, într-un fel, știm că dacă ne gândim la Dumnezeu, atunci avem inima îndreptată către Dumnezeu, și atunci avem inima în sus, deși inima-i la locul ei. N-o poți scoate ca s-o duci undeva sus, dar poți s-o orientezi în sus, către Dumnezeu. Să nu mai gândim cele pe care nu le vrea Dumnezeu, ci să ne gândim numai la cele pe care le vrea Dumnezeu. Cum se poate ajunge la aceasta? Că zice Domnul Hristos: *“Feriți-vă să curăți inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”*. Cum putem ajunge noi, oameni de rând, să avem inima îndreptată către Domnul Hristos? Prin curăție, să ai inima curată. Cine face inima curată? Omul? Nu. Dar cine? Dumnezeu. De unde știm? Știm de acolo că noi ne rugăm lui Dumnezeu zicând: *“Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește înlăuntrul meu”*. Cine curățește inima? Dumnezeu, nu omul o curățește. Are și omul partea lui. Adică atunci când se ivesc gânduri rele nu le ține, înlătură-le cu alte gânduri, cu gânduri bune.

Asta este lucrarea omului, iar lucrarea Domnului este să smulgă din rădăcină toate răutățile și să facă inima curată și să și-o facă inima curată locaș al Său.

Să ne ajute Dumnezeu cu rugăciunile și mijlocirile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, Sfânta Fecioară Maria, și ale tuturor Sfinților plăcuți lui Dumnezeu, să ajungem la starea de curățenie a inimii, pentru că numai cei curați cu inima vor putea vedea pe Dumnezeu.

Cu părințești binecuvântări.

+ IRINEU, Episcop Vicar

LITERATURA CREȘTINĂ MEDIEVALĂ, BIZANTINĂ ȘI APUSEANĂ (749-1453)

Editura “Fundatia Română” Montreal, 2010

Părintele Profesor Cezar Vasiliu întâmpină publicul cititor avizat cu un al șaselea volum publicat, ce adună în paginile sale roade ale cercetărilor în domeniul Istoriei bisericești, de-a lungul anilor.

Avem în părintele, cercetătorul care deține știința evidențierii și protejării proprietății intelectuale, căci cartea este o restituție proprie a unui travaliu academic anterior și dovedește că autorul își respectă efortul depus și îl supune, cu onestitate, evaluării publicului cititor interesat și inițiat.

Patrolog consecvent specializării sale, autorul alcătuiește, în cartea de față, succinte sinteze biografice și considerații asupra operelor unor autori creștini, din perioada medievală, reprezentând Spiritualitatea ortodoxă (cu o valoroasă focalizare asupra Isihasmului) și respectiv Scolastica și Mistica apuseană. Regăsim aici nume de mare rezonanță, atent selectate, precum sfinți și cuvântători de Dumnezeu ai Orientului: Grigorie Palama, Teodor Studitul, Simeon Noul Teolog, Nicolae Cabasila dar și Toma d’Aquino, Meister Eckhart, Thomas de Kempis etc., pentru apus. Respectivul sinteze sunt articulate pe câteva consistente studii de introducere în contextele cultural istorice ale epocilor în studiu și referindu-se la: Literatura creștină medievală bizantină, la marele curent de spiritualitate orientală, Isihasmul (geniul palamit) și la Evul Mediu apusean, cel așa de profund și definitoriu marcat de Scolastică.

Occidentul și Orientul creștin medieval sunt două tradiții și orizonturi spirituale distincte, dar convergente, complementare și interferente. Demnă de remarcat este abordarea obiectivă, cu evaluări corecte, de către un teolog ortodox, a unui segment semnificativ și productiv de spiritualitate comparată, orientală și apuseană, cuprins între deceniul V al secolului al VIII-lea, marcat de trecerea la cele veșnice al autorului marii sinteze teologice bizantine, Sf. Ioan Damaschin (+ 749) și căderea Constantinopolului, perioadă după care Bizanțul crepuscular mai dăinuiește doar prin cultură. Ceea ce va face ca Scolastica să troneze în Biserica apuseană este demersul celebrului Toma d’Aquino de a armoniza aristotelismul cu Dogmatica creștină, pe un vocabular latin. Pe de altă parte literatura de mare respirație mistică occidentală, de la arhicunoscuta “De imitatio Christi” a lui Thomas de Kempis (Kempen-Renania), până la lirica mistică ardentă, din spațiul iberic, a lui San Juan de la Cruz, dinspre timpurile moderne, sugerează ecouri mai mult sau mai puțin manifeste ale teologisirii orientale,

începând chiar cu cea a lui Dionisie (Pseudo) Areopagitul. Multe astfel de exemple denotă raportarea la un filon comun și la o zestre doctrinară creștină ancestrală, exprimată însă distinct și mai apoi identitar, în apus.

Autorul dovedește o cunoaștere familiară și la detaliu asupra mișcării de idei, asupra mentorilor și promotorilor acestora și se mișcă dezinvolt în istoria, cultura și spiritualitatea epocilor cuprinse în studiu. O bogată bibliografie, cu autori și titluri consacrate și de primă mărime – unde sunt evidențiate și contribuțiile românești la problematica abordată – întregesc lucrarea, ce poate fi socotită sursă adecvată de inspirație și de orientare, un instrument de lucru extrem de util pentru teologi și alți cercetători în domeniu. Lucrarea a intrat deopotrivă în atenția reputatului bizantinolog montrealez, Prof. Jacques Bouchard, care i-a și alcătuit o revelatoare și elogioasă prefață.

Părintele este un pasionat și serios preocupat, un neobosit explorator al culturii religioase. Îl apreciem sincer fiindcă a păstrat constant, prin ani, anvergura intelectuală și suflul nobilei aventuri a cunoașterii. Cu palmaresul său editorial, remarcabil și lăudabil, face cinste comunității românești montrealeze în general și clerului ei ortodox în special. Iar pentru Fundația Română” din Montreal este un titlu de cinste inițiativa editării acestei cărți.

Preot Dr. Nicolae Stoleru

Vizita Pastorală ...

Cont. de la pag. 17

Onofrei, Parohul Bisericii Sfânta Ana din Pomona, de P. Cuv. Părinte Ieromonah Dionisie Rodilă, Egumenul Mănăstirii înălțarea Domnului din Detroit și de Ierodiaconii Sebastian Dumitrașcu și Neonil Furdui. După săvârșirea Sfintei Liturghii Vlădica Irineu a ținut un înălțător cuvânt de învățătură și a împărtășit binecuvântări celor prezenți. A urmat o agapă frățască în sala socială a bisericii.

În a treia zi de Paști, Prea Sfințitul Irineu a făcut o vizită duhovnicească Familiei Părintelui Alin Munteanu din Phoenix, Arizona și a vizitat proprietatea unde va începe cât de curând construcția noii biserici cu Hramul înălțarea Sfintei Cruci.

Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu

RĂSPUNDEM CITITORILOR

ÎNTREBARE:

A avut Maica Domnului și alți copii? Dacă nu a avut, atunci de ce se vorbește de “primul născut” (Lc. 2, 7), iar în alt loc de “frații și surorile” lui Iisus (Mt.12, 47)? De asemenea, de Iacob “fratele Domnului”. Cine sunt aceștia?

P.V. Waterloo, ON

RĂSPUNS:

1. În limbajul biblic “primul născut” era o cinste, și nu numai un numeral, care oferea anumite drepturi și “întâietăți” “copilului de parte bărbătească. De aceea, în toată Biblia, nu găsim o numerotare a celui născut, să zicem, “al doilea”, “al treilea”, etc. care să ofere ceva din punct de vedere legal. Dinastiile alegeau ca rege pe “primul născut”. Nicăieri, până în ziua de astăzi, nu găsim o condiție de a fi ales rege faptul de a proveni dintr-o familie cu mai mulți copii. Când zici, arăta Mitropolitul Bartolomeu, de exemplu, Regele Mihai I al României, nu înseamnă neapărat că ar exista un Rege Mihai al II-lea. În acest sens, Iisus a fost “întâiul născut”, dar și ultimul copil al Sfintei Fecioare Maria. Tocmai de aceea ea se mai numește și Pururea Fecioară Maria, adică înainte, în timpul și după naștere a fost și a rămas SFÂNTA FECIOARĂ MARIA.

2. Referitor la “frații și surorile” lui Iisus unii exegeți improvizați, ignorând cultura, istoria și, în primul rând lingvistica popoarelor antice au ajuns la niște concluzii aberante atât de ridicole că pot fi considerate adevărate blasfemii la adresa divinității lui Iisus Hristos, care conform acestora ar fi fost unul dintre “copiii Mariei”. Vocabularul limbilor vechi era foarte redus dacă îl comparăm cu cel al limbilor moderne. Același cuvânt avea mult mai multe sensuri. Astfel în ebraică (ach, achiym = frate, frați), ori în Septuaginta (adelphos, adelphoi = frate, frați) cuvântul pe lângă înțelesul de frate de sânge mai înseamnă nepot, verișor, rudă apropiată, persoană din același neam, ori din aceeași religie. Un exemplu doar: Avraam i se adresează lui Lot, nepotul său, cu numele de FRATE: “Sfadă să nu fie între mine și tine, între păstoriile mei și păstoriile tăi, căci suntem FRAȚII...” (Facere 13, 8). Cuvântul își ramifică semnificațiile, mergând până acolo, însemnând: vecin (“Pe edomit să nu-l urăști fiindcă el este FRATELE tău.” - Deut. 23,7), împreună- călător (2 Regi 1,26), orice israelit (Ir. 34,9) și chiar orice om (Fc. 9,5). Boaz vorbește de Elimelech, ruda sa, ca fiind “fratele” lui. (Rut 4,3)

Unul din înțelesurile primare este acela de verișor, verișoară, rudă apropiată: “Cineva I-a zis: Iată mama și FRAȚII Tăi stau afară...” (Matei 12, 47). Vezi și:

Mc.3, 32; Lc.8, 19-21; In.2,12; FA 1,14. Biblia Jubiliară adâncește explicațiile lexicale precizând că limbajul biblic se cere abordat nu numai filologic, ci și “în dimensiunea lui interioară. Iisus are numai 12 ani când mama Lui îl află în templu. (Lc 2, 41-49). Deși ea știe bine că nu Iosif este tatăl Lui, îi spune: “Iată, tatăl Tău și eu Te-am căutat”. Cuvântul astfel rostit în planul social și juridic, este “prins din zbor” de Iisus, Care îl transferă imediat în planul duhovnicesc și-l majusculează: “întru cele ale Tatălui Meu trebuie să fii”. Văzut din două perspective diferite, același cuvânt are un sens diferit (tată-Tată). Același transfer se petrece în cuvântul FRAȚI din textul de față. Verii îi sunt prezentați lui Iisus ca frați reali (deși nu sunt, ca și în cazul lui Iosif), dar El atestă o altă realitate fraternală, în plan spiritual (versetele următoare) “. (B.J., p.1475)

3. Dar cine este Iacob “fratele Domnului”? (Gal. 1, 19) în Noul Testament găsim patru persoane, apropiate de activitatea Mântuitorului, cu numele de Iacob. Este Iacob, fiul lui Zevedeu, (Matei 4,21) fratele lui Ioan Evanghelistul, martirizat în anul 44; Iacob, fiul lui Alfeu (Matei 10,3), Iacob, tatăl lui Iuda (nu Isarioteanul) și Iacob “fratele Domnului” care semnează una din Epistolele Sobornicești. El este cunoscut și sub numele de Iacob cel Drept. El era fiul lui Cleopa, fratele Dreptului Iosif, și al Mariei. I se mai spunea și Iacob cel Mic (vezi Marcu 15, 40). Cu alte cuvinte, Maria lui Cleopa a fost cumnata Sfintei Fecioare, iar Iacob a fost vărul lui Iisus cu care a copilărit împreună. Scriitorul bisericesc Hegesip, mort în anul 180, în “Memoriile” sale, scrise în cinci cărți, considerate de Ieronim (De viris illustribus) printre primele Istории Bisericești, redă mai multe date biografice despre Iacob cel Drept, care a fost ales de apostoli ca prim episcop al Ierusalimului. De asemenea, Eusebiu de Cezareea în a sa Istorie bisericească. Era un om foarte evlavios și respectat de evrei, cunoștea și practica Legea cu scrupulozitate, conflictul cu iudaismul venind din devotamentul pentru învățătura lui Iisus Hristos. Alt scriitor, Iosif Flaviu, vorbește despre moartea lui ca martir, în anul 62.

În concluzie, nu se poate vorbi, nici pe departe, că Maica Domnului ar fi avut și alți copii pe lângă Iisus. Trecem peste argumentele filologice și teologice și apelăm la bunul simț al unei rațiuni sănătoase. Dumnezeu, care a creat toată lumea, nu putea găsi o singură fecioară, în decursul a mii de ani, care după nașterea Fiului Său, să își dedice întreaga viață lui Dumnezeu?

Pr. Dr. Dumitru Ichim

ESTE ÎNGĂDUIT CREȘTINILOR ADEVĂRAȚI SĂ CREADĂ ÎN SUPERSTIȚII?

Despre superstiții și rolul lor negativ în viața religioasă s-a scris foarte mult. În acest sens, merită să fie amintite măcar studiile temeinice ale regretatului profesor de Istoria religiilor diac. prof. dr. Emilian Vasilescu, de la Facultatea de Teologie și apoi Institutul Teologic universitar din București, care cu acrvia și meticulozitatea care l-au caracterizat, a lăsat foarte prețioase precizări și definiri a ceea ce înseamnă fenomenul superstițios și caracterul lui nociv în viața religioasă. În acest sens, amintim studiile: *Religie, superstiție, ocultism, spiritism și teosofie*, în “Studii teologice” I (1949), nr. 5-6, p. 304-325; *Spiritismul, o primejdie religioasă, morală și socială*, în “Studii Teologice”, V (1953), nr. 7-8, p. 454-470; *Divinația, falsă prezicere a viitorului*, în “Studii teologice” V (1954), nr. 9-10, p. 554-576 și *Lupta preotului împotriva superstițiilor și ocultismului*, în “Glasul Bisericii”, XV (1956), nr. 10, p. 556-563. Câți vor fi citit atunci eruditele și temeinicele sale studii, câți le vor mai fi răsfoit între timp sau câți mai știu astăzi de ele, după aproape o jumătate de secol, este greu de spus. Cert este însă că fenomenul superstițios sau superstiția în general, este o realitate în viața credincioșilor noștri. Din discuțiile avute cu păstoriții noștri, din practicile pe care le observăm că există în viața lor, din întrebările pe care ni le pun în diverse ocazii, ne dăm seama că, deși ne aflăm după două milenii de creștinism și în vremea dezvoltării tot mai rapide a științei și tehnicii în general, superstiția este încă puternică în mentalitatea și mai ales în practica religioasă a păstoriților noștri. Ceea ce trebuie subliniat este însă faptul că superstiția nu este numai apanajul omului simplu sau neinstruit, ci o întâlnim și în lumea intelectuală, ba, uneori, parcă mai puternică în acest mediu. Aceasta ne face să credem că ea nu ține de fenomenul cultural, adică de pregătirea sau lipsa instrucției culturale în general, ci mai degrabă de necunoașterea adevărurilor de credință și de lipsă de practică a unei vieți religioase adevărate. În această privință, trebuie subliniat faptul că Biserica a condamnat dintotdeauna superstiția și a considerat-o ca pe un lucru negativ, foarte păgubitor vieții religioase adevărate. Ea a considerat aceste rătăcirii ale spiritului omenesc, ca pe credințe și practici care nu sunt conforme cu adevărul revelat și cu învățătura corectă a Bisericii, după cum ele nu corespund nici adevărului științific, pe care Biserica l-a apreciat întotdeauna (Vezi diac. prof. dr. Emilian Vasilescu, *Lupta preotului* ȘȘ, p. 556). Aceste superstiții pot fi credințe și practici milenare păstrate până astăzi, reminiscențe din religiile, care au premers creștinismului, altele care au apărut în vremurile mai noi, iar altele apar ca prelucrări sau sistematizări, sub altă formă și înfățișare, cu colora-

tură fals științifică, a vechilor superstiții. În special merită amintite cele inspirate din sistemele de gândire din Orientul îndepărtat sau din concepții antice care au invadat gândirea europeană și care astăzi se fac tot mai simțite. Dar, oricare ar fi proveniența și forma lor de manifestare, trebuie să știm că ele sunt foarte periculoase fiindcă devin o adevărată “religie a fricii și a groazei” (prof. Emilian Voinșchi, *Despre superstițiune*, Cernăuți, 1893, p. 5). Uneori ele sunt atât de puternice încât sunt mai importante și mai respectate decât învățăturile și practicile autentice creștine. Ele sunt mult mai puternice în lumea satelor, dar nu lipsesc nici din mediul urban. Ele sunt mai frecvente în domeniul vindecării bolilor sau al raporturilor dintre oameni, care pot fi îmbunătățite sau înrăutățite de puterea vrăjilor făcute de o “babă” sau “vrăjitoare”. De aceea, nu ne mai surprinde astăzi că vedem pe toate posturile de televiziune, de la cel național până la cel particular și de la cel mai bun până la cel mai de proastă calitate, o întreagă propagandă făcută vrăjitoarelor, de fel de fel de impostori, care induc lumea în eroare, afirmând că boli sau situații din viața de familie pot fi rezolvate prin “darul” sau “harul” acestor “vindecători”, prin vrăjile sau descântecele lor. Câte persoane, nu se plâng sau spun că le-a fost trimisă o boală de către cineva, prin intermediul vrăjitoarelor, că li s-a dat argintul viu, care le-a adus într-o stare de boală sau suferință incurabilă, că li s-au “legat” bărbații -, că li s-au “legat” cununiile pentru a nu se mai putea căsători, că li “s-a făcut pe ursită”, spre a se căsători cu persoana dorită, că au fost “deocheate”, că li s-au “pus cuțitele” spre a se îmbolnăvi că li s-a luat mana vacii sau a holdei. Câte din aceste persoane, merg la medic pentru a constata cauza bolii și a se trata corespunzător sau la preot pentru a le face o slujbă pe măsura cererii sau a suferinței pe care o au. Aproape toate merg la vrăjitoare, care nu sunt altceva decât persoane lipsite și de cultură și de credință, care amestecă fără frică și nepermis, lucrurile sfinte cu cele lumești, nefăcând altceva decât să escrocheze lumea naivă și credulă care apelează la asemenea “tămăduitori”. Câte femei nu se plâng că au fost prădate, fără să-și dea seama de toate bijuteriile pe care le-au agonisit într-o viață sau de sume imense de bani de către asemenea vrăjitoare, fără să simtă, cum este și normal, vreo îmbunătățire a situației lor.

Ce să mai spunem când constatăm că și astăzi mai există credință în stafii, strigoi, moroi, vampiri, știme, iele, rusalii, șamca, avestița, potca etc. (Vezi diac. prof. dr. Emilian Vasilescu, *op. cit.*, p. 558). De curând am avut surpriza să vedem pe postul de televiziune un

cețățean dintr-

o localitate de moți, din Apuseni, care ne-a expus cu lux de amănunte cum distruge el strigoi, vampirii sau moroi din satul respectiv, dezgropându-i și înțepându-le inima cu un par ascuțit sau arzându-o, pentru a nu mai produce boală și suferință celor rămași în viață, pe care nu-i iubește sau care i-au făcut un rău. De asemenea, am văzut cu câtă convingere și credință îl susținea, în afirmațiile sale, soția sa. Ce este această practică decât o incredibilă și teribilă profanare de morminte de care nu avem voie să ne batem joc

Cât privește categoria de superstiții, încadrate sub titlul de "semne prevestitoare", ele sunt încă și mai frecvente. Câți nu sunt, cei care se așteaptă la o veste sau întâmplare rea dacă le țiue urechile sau li se zbate o pleopă, dacă aud cucuveaua cântând sau câinele urlând, dacă se întâlnesc cu un preot, cu un mort, cu iepurele care taie drumul, dacă troznește mobilierul sau icoana, dacă se sparge o oglindă, dacă țiue tăciunile în foc, dacă ne iese cineva în cale cu vasul gol, dacă se varsă sarea din solnița sau chibriturile din cutie, dacă visează ceva urât și altele asemenea acestora (*Ibidem*, p. 558). Nu de mult a apărut pe piață cartea autoarei Marie Conpol, "*Cum să-ți interpretezi visele. Dicționar de simboluri onirice*", la o prestigioasă editură, Humanitas, București, 2000, la care se pot adăuga cele vechi, între care putem menționa *Trepetnicul cel Mare*, 1922, care interpretează toate semnele, bătaia ochilor, a buzelor, toate mișcările și încheieturile corpului omenesc și care pot provoca un extraordinar act de autosugestie, acolo unde nu este lumina credinței și a științei.

Nici latura superstițiilor legate de ghicitul viitorului nu este mai puțin reprezentată: bobii, ghiocul, zarurile, ghicitul în palmă, în cărți, în zodiac, în cafea, în splina porcului care ne spune cum va fi iarna, în parii gardului, numărați de fetele nemăritate, turnarea cositorului și altele, sunt practici la care apelează încă o mulțime de persoane, în special femei și care dau de lucru atâtor așa-zise ghicitoare care nu sunt altceva decât șarlatance care profită masiv de naivitatea și starea sufletească deosebită a celor creduli, care apelează la ele, în schimbul unor daruri sau sume imense de bani, fără vreun rezultat. (*Ibidem*, p. 558).

Cele mai multe superstiții sunt însă legate de marile evenimente din viața omului: nașterea, căsătoria și moartea. Câte interdicții și recomandări nu sunt legate de viața leuzei, adică a celei care naște, în timpul și după nașterea copilului, care au drept scop să asigure o naștere ușoară și mai ales o "soartă" fericită noului născut, așa cum o decid Ursitoarele. Ele merg până acolo încât interzic mamei să participe la botezul propriului ei copil, chiar dacă a trecut termenul de 40 de zile sau de curățire (vezi pr. prof. dr. Nicolae Necula, "*Tradiție și înnoire în slujirea liturgică*", Galați, 1996, p. 161-164). Cât privește căsătoria și înmormântarea, acestea sunt momentele care au creat

cele mai multe superstiții. Să ne gândim numai la ceea ce înseamnă să se întâlnească două mirese pe stradă sau la biserică (pr. prof. dr. Nicolae Necula, "*Tradiție și înnoire în slujirea liturgică*", vol. 2, Galați, 2001, p. 318-342), sau câte superstiții sunt legate de cultul morților: legarea sau dezlegarea picioarelor și mâinilor, spargerea cării la ieșirea mortului din casă, darea găinii negre peste groapă, banul din degetul mortului și câte și mai câte. (vezi în aceasta privință: Simion Florea Marian, *Nașterea la români, Nunta la români, înmormântarea la români*, Editura "Grai și suflet - Cultura națională", București, 1995).

Nu sunt scutite de manifestarea fenomenului superstițios nici sărbătorile creștine, de care sunt legate o seamă de ghicitorii și vrăjitorii, știrbind frumusețea lor și dându-le o tentă păgână. Să menționăm doar sărbătoarea Sfântului Gheorghe sau praznicele mari ale Nașterii Domnului, Anului nou și Bobotezei, de care sunt legate atâtea credințe și practici superstițioase și păgâne, care întunecă și denaturează sensul și frumusețea acestor minunate sărbători. (Simion Florea Marian, "*Sărbătorile la români*", Editura Fundației Culturale Române, vol. I și II, București, 1994).

La acestea se adaugă apoi sărbătorile așa-zise "băbești", sau superstițioase care nu au nici o legătură cu învățătura de credință creștină adevărată: Marțea seacă, Miercurea strâmbă, Joia mănioasă, Vinerea șchioapă, Sâmbetele de piatră, Caloianul, Foca și altele (diac. prof. dr. Em. Vasilescu, *op. cit.*, p. 559).

Ceea ce este foarte curios însă este faptul că nimeni nu știe originea și justificarea acestor sărbători sau practici, desi sunt respectate cu sfințenie atât de cei mai puțin instruiți, cât și de intelectuali, cum ar fi: baterea în lemn, pentru înlăturarea unui pericol sau a unei întâmplări rele, ferirea de numărul 13, călcarea cu dreptul când se pleacă de acasă, grija de a nu se întoarce din drum pentru a nu-i merge rău, purtarea amuletelor sau talismanelor aducătoare de noroc (potcoavă, trifoi, coșar și altele) în loc de sfânta cruce. Mai grav, este însă când aceste fenomene superstițioase se amestecă cu credințe sau practici religioase, dându-se naștere la un sincretism, magico-religios, cum ar fi amestecarea obiectelor religioase (cruce, lumânări, icoane, tămâie, apă sfințită) și rugăciuni, în vrăjile sau practicile superstițioase.

În aceasta privință este demnă de menționat confuzia pe care o crează radiesteziștii și bioenergeticienii care nu fac altceva decât să inducă lume în eroare, spunând că postesc, se roagă, aprind lumânări, folosesc Sfânta Scriptură și altele, dar neavând în realitate nici o putere tămăduitoare. Dacă ar avea vreo calitate de acest fel, nu ar mai fi lume bolnavă, după cât s-a înmulțit numărul lor și al școlilor care-i pregătesc pentru a deveni "tămăduitori".

Nu mai puțin poate fi categorisit ca fenomen superstițios mult trâmbișatul fenomen al "paranormalului", despre care unii îndrăznesc să spună

Cont. la pag. 24

Este Îngăduit ...

Cont. de la pag. 23

că e chiar știință și despre care în realitate, nu se știe nimic. El nu este decât o nouă formă a ocultismului care pretinde că omul este alcătuit din trei, șapte sau opt elemente, dar dintre care trei sunt cele mai importante: spiritul, corpul și corpul astral, lucruri despre care știința și teologia nu s-au pronunțat nicicum. În special, spun ei, acest corp astral, ca element fluidic, poate fi folosit de persoane inițiate sau dotate, care pot mișca lucruri de la distanță, pot vedea lucruri ascunse sau să le prevadă sau pot provoca apariții de fantome sau de stări speciale. Asemenea propagandă este tot mai curentă pe posturile de televiziune, iar adeptii și mai ales cei care se pretind a stăpâni fenomenul, nu fac altceva decât să inducă lumea în eroare.

În fine, cred că nu greșim dacă socotim chiar fenomenul spiritismului tot în categoria superstițiilor pentru că nu este nici o dovadă că la ședințele spiritiste se prezintă spiritele morților, ci mai degrabă ele sunt manifestări patologice ale “mediilor”, adică persoanelor care se ocupă cu așa ceva. (*Ibidem*, p. 561).

Toate aceste forme de manifestare a credințelor și practicilor superstițioase sunt, fără îndoială, foarte păgubitoare vieții religioase. Ele sunt de-a dreptul incompatibile cu calitatea de creștin, de adept al învățaturii lui Hristos. A te pretinde creștin și a crede sau practica superstiția înseamnă a-ți nega calitatea de creștin și a-ți bate joc de credința Bisericii. Amestecul de creștinism cu păgânism este foarte periculos pentru viața creștină. De aceea, superstițiile trebuie combătute cu toată vehemența atât de slujitorii Bisericii cât și de credincioși. Fenomenul superstițios trebuie privit cu toată seriozitatea și nu cu superficialitate.

În primul rând, preotul este dator să cunoască toate aceste forme de manifestare a fenomenului superstițios, să știe în ce măsură credincioșii lui sunt afectați sau influențați de superstiție, care sunt formele curente care se manifestă în viața lor și ce urmări nefaste aduc ele în adevărata trăire religioasă. După cunoașterea acestor stări de lucruri, preotul trebuie să pornească cu hotărâre la dezrădăcinarea sau la combaterea lor. Cochetarea cu ele sau neglijarea lor, ca simple manifestări populare nevinovate, nu sunt atitudini admisibile. În lupta însă cu superstițiile el va trebui să fie categoric, dar procedând cu tact și cu răbdare și nu cu brutalitate sau măsuri radicale. Cea mai sigură cale este aceea a catehizării sistematice prin care să se arate adevărata învățătură de credință și netemeinicia superstițiilor. Mai ales în parohiile unde ele au fost încurajate uneori și de slujitorii Bisericii, munca va fi foarte grea.. În această privință, trebuie să se facă mereu deosebirea neta și tranșantă între ceea ce înseamnă adevărata credință și datina populară, obiceiul folcloric sau reminiscența păgână rămasă sau tolerată uneori de Biserică și care nu face parte din manifestarea

religioasă propriu-zisă. Ea face parte din folclor, datină, obicei popular și intră în cultura neamului nostru, dar nu este credință religioasă. De aceea, ne surprinde uneori că specialiști în folclor sau etnografie, amestecă aceste lucruri, punându-le pe toate în aceeași categorie. Dacă ne referim numai la aspectul sărbătorilor, trebuie să spunem că Biserica nu a încreștinat și nu a împrumutat nici o sărbătoare păgână, dar a tolerat manifestările populare de origine păgână, legate de sărbători, care în felul acesta, au devenit parte a folclorului, dar nu a credinței religioase. AS©a, de pildă, Sorcova, Revelionul, Plugușorul, Sânzienele, Mărțișorul, nu au nimic creștin în ele, dar ele au supraviețuit legate de marile sărbători creștine. La fel se întâmplă și cu superstițiile. Nu le putem socoti credințe și practici creștine niciodată, căci ele sunt împotriva adevăratei credințe. Ele sunt o realitate în viața oamenilor, dar nu sunt adevărate. De aceea, trebuie combătute cu dârzenie și fără echivoc, căci întunecă și slăbesc adevărata viață religioasă și îndepărtează pe credincioși de Biserică. După atâția ani de lipsă de educație religioasă, în Biserica noastră, când tineretul în general a fost total îndepărtat de posibilitatea de a se instrui religios, nu ne surprinde faptul că superstiția ca și ușurința de a trece la o sectă sau curent religios de import, devin tot mai mari pericole pentru membrii Bisericii noastre. Credința noastră trebuie să fie o credință luminată și curățită de “balastul de superstiții care s-a țesut, în jurul fenomenului religios autentic”, cum inspirat și conștient de răspunderea sa se exprima vrednicul de pomenire Patriarh Justinian (vezi *Apostolat social*, vol. V, București, 1955, p. 282). Cu aceeași convingere și responsabilitate, trebuie să lucreze și clerul Bisericii noastre, când superstițiile, cunosc o adevărată recrudescență, convingând pe credincioși că între credința adevărată și superstiție există o gravă incompatibilitate și că omul care se pretinde credincios nu poate fi și superstițios, după expresia foarte cunoscută și sugestivă a Sfântului Apostol Pavel: “Ce învoire este între Hristos cu Veliar sau ce parte are credinciosul cu necredinciosul” (II Cor. VI, 15). Vezi și Canonul 46 apostolic, după arhid. prof. dr. Ioan N. Floca, *Canoanele Bisericii Ortodoxe, Note și comentarii*, București, 1991, p. 31).

Pr. prof. dr. Nicolae NECULA, articol preluat din revista “Vestitorul Ortodoxiei.”